

חסיפון פרק פא פב

הכותם היהודים ברומיים עד מאד הכריחוהו אל הר היתים וירדשו אחריהם ויטלו מהם חללים רבים. ורבים מגבורי ס' פום ברחו ולא סמדו נכח היהודים כי ראו המלחמה קשים ואמרו בלתי סיקום לבדו ויעקן עליו גבוריו ויפלטו בו ויאמרו אליו הוי אדוננו המלך נא הורה עמנו על נפשך פן תפול בחרב היהודים ואבדנו כלנו. כי אחה אדוננו אדון המלכות וימשך הכלהים בממשלת הקיסר אדוננו אביך על כל הארץ. ועתה בנפלת בחרב היהודים יאף אם לא יטול עמך זולתך הלא נמות כלנו ומה בנע לך בדמך כי תמת גם אחה כאש אחד ממנו. ולא שמע אליהם סיקום ולא הסב את פניו אחור כי אמר אבהרה מות בכבוד מהיים בחרפה ויפן אל היהודים הבאים עליו במלחמה ויגרשם מעליו בגבורתו ויכריהם מפאת פניו וכברות היהודים אנשי המלחמה אשר נסבו מחלת הרומיים לעמוד נכחם למלחמה ויפנו מעל הרומיים ויפסכו את נפשם על סיקום ויוציאו כל כחם להחזיר ולהחזוק בכחם להחיותו ויהי אז שם מלחמה גדולה מאד ויפלו עם רב מא' ומהלך וביים ההוא נפלו מגבורי ס' פום רבים ורבים במלחמה וכמעט אשר לא נפל סיקום במלחמה הזאת ולולי יתר גבוריו אשר פרי אליו יצילוהו מיד היהודים מלהמיתו במלחמה ההיא אז אבד ס' פום ב' ים ההוא וישבו היהודים אל מקומם לזר החומה וירדו אשר בהר היתים לעצור את נחל קדרון ולשורב אל ירושלים וירדפו הרומיים אחריהם וכברות היהודים פ' הרומיים מהאזנים כדורף אחריהם ויפנו הס עוד אליהם ויכריחוהו ויהי מנוחת הרומיים לפני היהודים ג' פעמים:

פרק שנים ושמונים ויהי בעת ההיא ותשקם המלחמה החיונה והחצויה

מלחמה פנימה בירושלים בתוך העיר בין הפרזים אש בלחיו ואש ברעיו. ויהי ביום הראשון להב הפסח ויבא יוחנן הגלילי שר הפרזים אל היכל ה' הוא וגבוריו עמו ויבקעו אותו הכהנים והזקנים ויתר העם בכבוד ויהי כבואו אל היכל ה' ויפצחו הוא ואנשיו את בגדיהם והמה לבשים מתחת מדיהם פרוינים ומרבוניהם במתניהם וישחו את ידיהם בכהנים ויתשפכו את דמיהם ההיכל ויחלו להרוג בעם ובכהנים ויהפך לבם על אחיהם לאכזר בלתי שאח פני זקן ולא אב הרשעים לשמוע אל תחנון המתחננים עליהם ולא לחמול על עוללים ויונקים ולא על נשים וקף ואף כי על שחיטתן ועל אלעזר בן ענני וגם על כל יתר שרי הפרזים הרה מאד דבר יוחנן אשר אמר אל יתער בדור הזה לשב ב'עדי וכשמוע שמעונו ואלעזר שרי הפרזים את הרעה אשר עשה יוחנן בעם ה' בה כל הקודש ויקומו גם הם ויכו מהעם אשר ליוחנן רבים ורבים ובין אלה ובין אלה היו בני ישראל ססים וכלים באשם חקוק ויגד לסיקום כי הנה קשרו היהודים מלחמה גדולה ורעה וקשה ביניהם והמה ללחמם זה עם זה בתוך העיר וישמח מאד ויקרב ס' פום עם כל מחנהו אל העיר וימלא מן היהודים מתן לעיר בורחים משאון המלחמה אשר בעיר וישאו את עיניהם ויראורו ויאמרו אליו בשה נא עלינו ובאת לעיר כי לא נוכל לחיות מרעה הפרזים אשר בעיר והגילו נא מידם ונהיה לך לעבדים כי נגעה חרב עד הגפץ. ובכל זאת לא האמין ס' פום לדברי היהודים ההם כי כאשר ראה את היהודים מתמול שלשום ללחמם אחר בחזק יד ובלב אחד והיו כלם עליו לאבדה אחת למלחמה וממחרים להגיל אש את רעורו במלחמה בעבור זה הדבר לא האמין להם כדברם אליו לאמר בא והגילו מיד הרשעים האלה הפרזים והיינו לך לעבדים. ועודו מדברים עמם והנה קול שאון העיר ותשק המלחמה מתוך העיר וישמע קול אחרים פתחו השער ויא' ס' פום וילכוד את העיר וקול אחרים עוד סגרו השער פן יצאו הרומיים בעיר. וכשמוע הרומיים את קול האומרים סגרו השערים פן יצאו הרומיים בעיר ויאמרו השומדים על החומה לרומיים הלא שמעו את שאון המלחמה אשר בעיר ראו וקרה אל אלה נמות ונפתחה כל השערים ותבואו אל העיר אולי תוכלו להגילו מיד הפרזים האלה ולא גמרו כלם בחרב הפרזים החסאים והאזורים. ויראו הרומיים אל שער העיר והמה קרבים אל החומה ויטלו עליהם היהודים אבנים משי החומה ויורו עליהם האבנים ויפלו מהם רבים וגם היהודי והעם הנאבים מתוך העיר שהיו מתחננים לסיקום להגיל מיד הפרזים הסבו פניהם להלחם ברומיים אשר באו אל החומה ויכו היהודים ברומיים וירדשו אחריהם והמה בורחים עד קרוב לחיטנה ויחלו היהודים לשחוק ולהלעיג אנשי הרומיים אשר רדפו אחריהם כדרך השחקין על האוילים אשר לא טאו שחוק במלחמה והיו מכתיקים על מגניהם בזה הרומיים ללעג וקלם עליהם ויראו גבורי הרומיים את היהודים מלעיגים ורחם יוחנן לרא' מה ינקטו ללכת אליהם ויפגעם סיקום ולא נחם לט' אליהם. ויקסל סיקום את כל שרי

ויחזקו ויחזקו יחד וידבר באזניכם לאמר אחי דעתי אחי גבורתכם כי גדלה על כל גבורים
 הגוים ולא בגבורה לבד אחת מהשאים שמעש עליהם אבל אף במוסר וחכמה ועלה מתנחם
 בעמים כל יומים . ועשה אחי ורעי אחי חמה ופלא מן היהודים אשר הם מדברי' בשבעט
 והפס' וממרים את פי שבעטת אף אחמה ואפלא מכם אף יוכלו לפסוח אחים : לפיכך
 לארץ בערמכם וחכמתם וגברו עליכם בזה והנה בערמכם ובחכמתכם לא יכולתם לברוח
 מפחיתו ערמכם וחכמתם כי פשו אחכם ויכלו לכם וגשעתם אל חומה עירם פעמים שלש
 וגשעתם לפניהם כל זה קרה לכם על אשר לא שמעתם בקולי והפסעו בחמול מלכיה ואריותיהם
 ולא חשו אחי לאשר יצא אחכם . ועשה אחי דעו נא וראו מה עשעו מהיום הזה והלאה כי
 לא נאה לכם לחלל את כבדי ולא לעבור על דברי ואחם עברתם על דברי ותחללו את מותי
 והלא ידעתם אשר קם אים מבני עמנו במלחמת הקיסר אנוסוסם עם הפרסיים ויהרגו את
 בנו על אשר נכנס בבני המלחמה והרג שלש פרסיים גבורים בבתי מלחא אחי אשר הים
 תר על האלה ההוא החתיד אנוסוס ואחם עברים את פי ומחללים את דברי לעצק יום
 יום מלחמה עם היהודים בבתי סדר ותחנה והוא לא חלה ולכן לא נאה לכם זה הענין
 במשפט מוסר המלוכה שבו לכה מעקשויכם ומגאולתכם ותחליתו בכל אשר חפצו . וירב
 פיהם עוד לדבר באזני עמו דברי ריבית ודברי חוכמות אשר לא כחכמים פה ובחכמה כספר
 אשר כחכמים לרומיים וישאחוו לסגסום כל שריו ועבדיו וכל גבוריו וידו לו על דבריו ויבקשו
 ממנו להעביר את השאחם אשר חסאו על אשר מרו את דברו ועצבו את רוחו ללכת על
 היהודים להלחם עמם בבתי סדר וחכמה ועש סגסום כן וישא את השאחם ויסלה להם ויעד
 בם אז סגסום לאמר הסמרו לכם ולא חסו פו עוד לדבר דבר ולא לעשות בלעדי רשיוני ולא
 חמרו את מלתי עוד ותחיו ולא חמתי . ואם לא כן עשעו העיבר מכם על דברי לא חסלח
 לו עוד ונחתי את נבלתי למאכל לעוף השמים כי חמתי . ויענו אליו כל העם ויאמרו לו פה
 אחד כן נעשה את ננו כאשר דברת וכן נקבל וכן נקיים כאשר צוית . ויהי אחרי הדברים האלה
 ויכר סגסום כי נסה כל אשר היהודים אפסי ירושלים אים מעל אחיו ויהסרו יזה לאחויים
 ואים ברעיה למלחם ויבט פיהם להלחם בחומות ירושלים ויו אה עמו ויסחמו את כל
 השמים ואת כל המחילות והבורות אשר היו סביבות ירושלים וימלאום עפר לישר דרך לאחם
 המלחמה . ויהי בשעות סגסום המעשים האלה לא יצאו היהודים כחמול שלשים להלחם עמו
 להבריתו ולדחותו מעל החומה כי לקח שמעין עשרת אלפים גבורים מגבורי היהודים הפרזי'
 ואדומיים לקח חשעת אלפים גבורים עמו . ויעקב נגיד האדומיים הגדול ושמעון הנגיד העיד
 באדום וישבט עמם להשחים ולהשמיד את יוחנן שר הפרזים אם יוכלו לו ויקהל שמעון
 הפרזים את כל אלה הגבורים מגבורי המלחמה וילך עמם על יוחנן האביר ויבריהו אל הכר
 ההיכל ויעמוד יוחנן על שער מבוא ההיכל ועמו שמונה אלפי' וארבע מאות גבורים ח פשו
 מרב ולבשי שריון ואלעזר הפרזי עומד לו מגדל כי גם הוא היה ש נאו ויהתברו שמעון ואלעזר
 ויזורו על יוחנן האביר ויעצבו את ישועת העיר ויחלו עוד להלחם אים בחתיו . והרומים אים
 מחוץ לעיר מיהדים מקים מחתיות בצבות החומה כלל כם . ובזוים אים מקומות למזור ודיקים
 להוצי' איה הכרח וסולות להלחם בכם על ירושלים והעם היהודי' אשר היו אז בין שלש
 השנים המכריס והם שמעון ואלעזר ויוחנן אשר שלשם היו פרזי' ישראל ועם כל זה הנה
 רעה וחמ הגליל האביר גברה על רעה שמעון הרשע ורעה שמעון החומא גברה על אלעזר
 הפרזי הרשע אשר היה ראש לפרזים והוא החל לפרוץ פרוצות בישראל ראשונה כדלת העם
 היו בניהם כאלן אובדות כי היו השרים מכים בכם כרננים ומחלקים אותם כאשר את נפשים
 לחלק להם חס יקה ביהודי גורל זה חס יקה ביהודי גורל זה ועליהם ידו גורלות חס קנה
 מאשים זה חס יקה מאשים זה ויחלקו העם הדל ביניהם כאלן . ומשפט השרים והפרזי' עם
 יחד העם הי' אשר בהכבד עליהם מלחמות הרומיים ויהתברו כלם כאים אחד למלחמה וילחמו
 ברומיים ויבדיתום מעליהם וכברוח הרומיים מעליהם שובו עם בכם ויחלו להלחם אים
 בחתיו . ותי אים מלחמה גדולה וקשה בין שלש שרי הפרזים המכריס עד אשר יצא הים
 מפני ירושלים כחל בעט ממבוע מים וירלו הרומיים את הס' י לא משער ירושלים כחל
 טבע וישבר לכם בקרבים ויבכו וייר להם על ככה ויוסף הכהן נגד עמם ויקוין יוסף אז אה
 הקנה הזאת עוד על ירושלים . ויען יוסף בנשאו קנה הקנה ויאמר הוי ירושלים קרית
 פני רב עם אה הקנה עליך היום כזה כזה מפניהם נקדם עמר יוסף על פס סיבוי אשר

חסיפון פרק פי

הכל לסתת בלחץ קרס ואחר נקרא שמך נדק ועל שמך נקרא מלך יהורם מלך נדק
 כי היה מלך נדק גם כי היה מן ה' ע"י נדק ושמך היה נדק וכן ילין נדק וכוונת המלך
 בן נדק ובימיו נקרא עוד שמך שלם ככתוב בחורם ומלכי נדק מלך שלם זה על אשר אז
 שלם עון שמך השוכן בחוכך ובקש ח"ל ע"ה לעבור כך ולחלל אותך ולסעת כך שורם משם
 מעשיו הפיכים ועל כן שכן עוד משכן האלהים כך בהגלותו לאברהם אבינו ע"ה.
 וכן מקום מקדשו כי עקד את בני יחידו על ראש הר מהר"ן והוא הר המזבחות הקדוש
 והמקדש ומקדש שיד בשם המקרא ירושלים לקרוא אברהם אבינו ע"ה את מקום מקדש
 כ' ירשם והיה שמה כבר שלם ושמך יובן ירא שלם כי מקום מקדש ירושלים האלהים
 בהיותו שלם בלי גוים ויחסר שמו ממנו בהיותו בשם כהיום הזה. עיד וקראו ירושלים כי
 המצויים בגדול מעלת מקום מקדשך יאמרו למלאכי עלינו להיזכר בה הוראות דוח הקודש
 ולהורות בה דוח חכמה וצניח אשר בה יחסמנו הפחאים בחרך. גם להיות מן הנאות אשר
 שוכנין ישליכו מחבנים כל כלי גם כי ישלחו ארצו החכמה והסודרה כך ונקראים הבאים
 בהם מלוי עולם כי הם ישע חיל לאור באור החיים. ואם היום הזה חייבך שלו וגם בוגד
 עגד שלו סביבותיה והלוי' והגדולה והשפארת אשר יאמרו לך בגוים הכל בכתב מיד ה' עליך
 השכילו לדוד ופסע"ס. בעבור היכל ה' אשר נבנה בחיכוי וכנענים ישבו כך לפנים עד
 בא אברהם אבינו ע"ה ויחלף אלהינו לו ועוד הכנעני אז בחרך. ויהושע גרם ממך כאשר
 יכול בני השבעה גוים ואמנם ישבו כנענים עד בא דוד ע"ה ודוד משיח אלהי יעקב הוא היום
 על יוגרם ממך כל הכנענים וישיום לעבדים ולא השאיר כך למנוח אחד מבני השבעה
 גוים עממך כל ימי היותם שוכנים כך שעל ככה נקראו עממים וגם בית מושב למלכות בנה
 לו דקע"ה בחוככי שלא היה כמותו למלך ממלכי הארץ. ועוד בא אל לבו לבנות כך היכל
 ה' ויחן בו כסף וזהב ואבן יקרה לרוב מאוד להשלים ב' חסן ה' כי ידעך חמיר אשר ישיה
 משכנו בחוככי ע"כ קנאו בו מלכים ורוחי ארץ כי נבד היכל ה' אשר הואיל לבנות על כל
 היכלי אלהי מלכי הארץ ויגדל כבודו עליהם כי כל הגוים ראו בו מעשה ה' כי נורא הוא
 וחסד ראשם היכלך מאבני שיש עזץ כעין הזרועות לדרוך בו עובדיו כי אחו סגולה להחזיקם
 דורכו כי דרך במדךך וימשרת היכלך היה לבות ארבעה מיני צבעים חולעת שני וחכמה ושם
 וארגמן וחולעת השני כדמות השמים אשר מעל לעל נרקע כי הוא ל"ד החלק הגדלה מהם
 האש עד יתפזר רבים אשר הכבדים בשמים אש והיה אינם אש ולא מאש חלילה לקוניהם
 מנשות זה כי האש ואורו יסחפקו בו השפלים האפלים ואין לעיונים חושך ואפלה. והשכלה
 והשם והוא הבוץ אשר היה לזבש המשרת בהיכלך דמות הארץ שממנה יצאמו. ולזבש
 הארגמן כנגד הים כי מן הים יחלקם הנבחר ממנו ובבא הכהן לשרת בהיכלך היה מנובש
 בארבעה המינים האלה והיה אומר לפני ארון הכל הזה באתי לפניך רבש"ע ב' המינים
 האלה שהם דמויות לחלקי עולמך ואני נחשב לפניך כמציא לפניך כל העולם ועוד הים
 מעדה לבוש עדי זהב וסוואבנים וקדוה לפי דמות שבתי בני יעקב אשר נקרא שמו ישראל
 לשיר בהם לפני מלאכי עלין ויכל להם על ככה כי יעבוד בהם להאיל מרוח הקדש ככה
 יתחמנו בו היושבים כך בשלות הלימוד והאמונה ואהם חכמה וחסדוה ומחתי המשרת בהיכלך
 הגורם במכנסו כל לכמות בהן אש ערותו כי נאה לכהן להיות נזוע מכל האדם אשר על פני
 האדמה אף כי יעמוד לשרת ב' המקדשים אשר הם החיזון והפנימי כי המקדש החיזון
 הוא אחד והמקדש הפנימי והוא קודש הקדשים הוא ב' ובמקדש החיזון יועדו הכהנים לשרת
 כאשר היה עליהם הכהן הגדול אבי משמרות הכהנים ובמקדש הפנימי שהוא קודש הקדשים לא
 יבא אדם כי הם הכהן לבדו פסע אחת בשנה כי שם היה ארון ברית ה' אשר בו שני לוחות
 האבנים לוחות הברית הנכרת עם ישראל בסיני בהיות המקדש הראשון עומד על ח' גש שם
 היה אז משה אהרן אשר הוליו פרחו לן לין. ומול המקדש ההוא היו יו"ט מעלות אשר בהם
 נראה האות לחזקוהו. וחסד עיר ירושלים בלורה מכל הערים נבחר לכל המדינות כי מלכים
 גדולים ורוחנים רבים בטרם. ויסק הורדוס המלך לשבצר ולרומם חומותיו ולבנות כך חומה
 אחת סביב ויקרא חומה ההוא אנטוכיא ע"ה אנטוכוס הרומי אשר הגדיל והתגדל זהב
 לחזק ביד חומותיו. ואף שפלת עמה וימשלו כך לאור עליך המון גוים ומהרסין ומחריבין
 שלא חמה בחוכך. ואי נא לנו כי חס"ט כי הורד באון עזך ויהי היכלך המקדש למחמם
 לשריפים ולמקום לזם מלכים שמי טמך עמה הגברים ירושלים עם כתר לון והמאכלי בו עשה

ד. חז. חז. יתלה לך קן עדות וסבו בניך לנבואה עם ש עת גואלים. וסיהא לא עקב עם דודים וחסדיו עם בןך כום ישועות ונחמות. ויהי אחרי כן ויעבר סיוסם נחת החומה גדלים זהה דרך יכון להלכה בעדו ע' העיר וירא והנה מקום משיור מפאח קבר ויחנן הכהן הגדול יתיצב שם הוא ויקטר שר לבאו וישלח אותם שום לדבר בלאזי העם העומדים על החומה דברי שלום וברית ויאמר לו כה תאמר להם לבו. ונכרתה ברית לכם ותחיו ולא תמותו ואלונו סיוסם ירחם עליכם ולא תכלו הנה הוא ברית אמתכם היום. וילך וידבר בלזי בלזי העם שלום. ואשר בלזי סיוסם אז ניו ויתחיו ולא ענו דבר ויוסף לדבר והנה אחד מהסוידים שעל החומה משך בקשת ויורה חן וימיהו ויחר לפיוסם על ידות הסוידים חלים בשלישו וקול עודנו מדבר עמם שלום וירא לו מאד על שמה ניקטר אשר שלחו לסוידים לדבר להם שלום ולכרות ברית. וילי סיוסם להביא סולמות ואלי ברזל וכלים משחיתים החומה לערוך מלחמה בירושלים וימשכו את חיל הברזל לנגח את החומה הסיוסנה ולהשחיתה ויבשו וייעזבו על הכוונה כמשפט. ויהי ככמות הסוידים כי הונג האיל לנגח זו את החומה ויתחרו הסוידים חרדה גדולה מאד ויבהלו ויעשו שלום ג' ברי הפריצים ויפתחו את שער העיר ויברחו את מחנה הרומיים מעל כל כלי המשחת אשר יצאו להשחית בהם את החומה. ויתחיו את ככל עלי הכלים ההם וישרפם. וגם את האיל שרפו באש וישרפם בפסיוס ומקפת הסוידים גם כן שרפו כי מעט מהם האיל ס פוס וגבוריו ויתרם שרפו הסוידים באש. וכוונת ההוא נחזקו אנשי אלכסנדריא אשר עם סיוסם האיל את הסוללות מיד הסוידים ועל את הגבירי היה דים על אנשי אלכסנדריא וינחום. ולא ראה סיוסם וימחר וירן עם מבצר גבוריו ויגרש את הסוידים מעל אנשי אלכסנדריא ויך מהם י"ב איש גבורי מלחמה:

פרק שרשה ושמונים בעת ההיא נפ' יוחנן והוא היה אחד משני אדום העוזרים

ליסודים כי פתחו הרומיים וידבר עמהם ומדי דברו עמהם ויורה ערבי אחד חן מאחוריו וימיהו. ויתאבלו גדודי אדום מאוד על יוחנן כי היה גבור בהם ויחר להם מאד עליו. ויקטו בלילה ההוא הם ומקפת פריצים מגדודי שמעון ויוחנן וילכו אל ג' מגדלי העצים אשר הקים סיוסם לפני חומת העיר ירושלים וישם עליהם אשם רבים מגדירי הרומיים להציק במטות ירושלים בקרבה מה יעשו הסוידים וילכו ויחרבו את גדודי הרומיים הנמלאים סביבות המגדלים ויתרם ברתו וימלטו אל מחנה סיוסם. והרומיים אשר על המגדלים לא ידעו מזה דבר כי הרומיים אשר סביבות המגדלים היו להם למשמר והיו בוסחים במשמרתם וישנים בנפחן כל הלילה. ויתאזרו הסוידים אחרי הכנס מהרומיים אשר סביבות המגדלים ההם ככל אשר ילכו. ואחרי המלח יתרם ויקרבו אל המגדלים ויקטו ויכרתו ויגברו את רגלי המגדלים ויפילו אותם לארץ פחלים. וימיהו גם רבים ממחנה הרומיים. וישמע סיוסם את קול שאון מפאת המגדלים ההם והיה במחנהו ויחרד חרדה גדולה מאד הוא וכל מחנהו וינטו אחור עקול מפאת המגדלים כי לא ידעו מה הקול והסוידים שבו אל העיר. ויהי בצוקר ויקפל סיוסם את כל מחנהו ויקרב אל חומת העיר בעוד אשר הסוידים נלחמים בחוף העיר. ויקרב עוד סיוסם את חיל הברזל המשחית אשר הכין עוד וינגח את החומה החיונה פחלים ויפרצו ויחרסו ויפילו וינטו העם אשר היו בקרב החומה ויבאו בקרב החומה השנית. ובעת ההיא היה סיוסם להרוס את כל החומה אשר הפיל עד ערות יסודותיה ולהשליך את אבניה עד למרחוק סן חסיה הכריסה באבנים משל ומקפת למחנהו והחומה ההיא היא חומת היותר גדולה מב' חומות ירושלים והיא החומה אשר בה הורדום המך. ויתאזרו הרומיים לעשות כמות סיוסם אדומיהם לערות את יסודות החומה אשר הפילו ולהרסה עד לארץ ולהשליך אבני הכריסה למרחוק ויעשו כן. ומדי ערות יסודות החומה ההיא והרסם אותה עד לארץ המיוו הסוידים מעל החומה החיונה רבים מהם. ויראו שרי סוידים כי לבד סיוסם את חומת הסיוסנה ובי הרסה וערה יסודותיה ויתרדו מאד על ככה. והשארנה עוד חומותם משלש חומות ירושלים אשר היו חומות שלימה הריבה. ויעשו אז הפריצים שלום איש את רעהו ויחלי למשמרתם מלחמותם. וחקי משמרת יוחנן שר הפריצים מפאח אסוכריאה אשר משך לריב. ומשמרת השר האחר לפריצים והוא שמעון מפאח קבר יוחנן הכהן הגדול. ומשמרת השר ה' לפריצים והוא אלעזר על העיר מעל לחומה. ויהי קי ויתאזרו ויעמדו בהם וכו' גבורי המלחמה אשר עמם נחת הרומיים והסכד המלחמה בעת ההיא מאד מאד. כי מחנה

חסיפון פרק פד

כרומיים מחזקים להלחם למען יגדל שמו. והיחודים מחזקים במלחמה כי ראוי להם
 קרב קלם. וסיפוס עמד לפני גבוריו לחוקם ויאמר אליהם לחמם החזקו נא היום והלילה
 חמם לכם לכל חים הלחם היכב ביום הזה עם היחודים בגבורה כסף וזהב וכסף. ויבט
 ההם מגבוריו ושמו לונגיו ויבא בחור כח היחודים הנלבי מחון לעיר ויך את האיש אשר
 ערך לקראתו מלחמה על פיהו וימיתו ויוסף ויבא אחר וידקרו וימיתו. אז ברת לנגיעו
 וימלם אל מחנה הרומיים כי הרג ב' גבורים מגבורי היחודים בגבורה והיה דים לא נחש
 לנפשו לברות מפני הרומיים כי בערה המחנה בקרבם. כי שמעון עומד מול גבוריו בגבורה
 ויזכר וקורא באלוהים לחמם העידתי בכם היום כי האיש אשר ימם מן המחנה מים
 יומת ויביתו יהרם. וסיפוס קורא ומדבר בלחי עמו להתאזר ולהחזק ולבטחור מערכת
 המלחמה כן יפול איש או יעזוב את מקום המלחמה אשר אחר נחם שמעון וגבוריו וילך אל
 פאת מקום יוחנן אשר שמה הניעו אל הכרזל כי היה מקום מישור. ובעת ההוא צה פיסים
 לענף את החומה באל הכרזל. והיה בירושלים איש אחד גבור מגבורי יהודה ובמו קשור
 ויחזק עם גבורי הפרסים בחזרת הגבורה ויחזק קשור עם גבורי הפרסים ממעל לה מה
 והוא היה איש גבורות ובעל מלחמות חזקות ויורה חלים ויך רבים ממחנה הרומיים וגם
 רבים מהם הכרית. והיה האיש ההוא קשור נלחם בפאה אחת מפאת ירושלים ועם מ'
 גבורים חבירו היה שר לעשרה. ויהי כהשיג מחנה סיפוס את אל הכרזל למול החומה
 לנגח. ויקרא קשור מעל לחומה לסיפוס ויאמר בי אדוני סיפוס חמול נא על העיר המהוללה
 זוהא אשר היא כבר פרוסה ועל תשחיתנה וחמול נא על בית המקדש אשר זהו ואל תשחיתנה
 כי משכן אלהים בו. וכשמעו סיפוס את זעקת קשור וילך את גבוריו ויחמול מן המלחמה
 ופנה את החומה ויקרא סיפוס את קשור ויאמר לו לא אלי ותחיה ולא תשע. ויען קשור
 את סיפוס לאמר הנני מפנה את השענה הנבצרים חבירי ואלוהי אליך יחד. והוא עשה במרמה
 לפתוח את פיסים לחמול מהמלחמה. ויהי כדברו אל השענה הגבורים חביריו לעיני הרומיים
 לאמר לכו נא ונרדה ונמלטה אל מחנה הרומיים וידעו חביריו כי הוא מרמה אותם לרמות
 את הרומיים לחמול מנגח את החומה באל הכרזל. וישלחו השענה הגבורים הכסם איש את
 חבירו ויביתו ממעל לשריונו ויפול במרמה לעיני הרומיים. ויהי כפלו במרמה לעיני הרומיים
 והם לא ידעו כי במרמה עשו וכן לבלתי מהר הרומיים להלחם על היחודים ולמנוע את האל
 לביתו יקרבו בו לנגח את החומה להסילה ולהשחיתה ויורה להם אל מהרומיים בחן ויך
 בלחי של קשור. ויעבור החן מעבר אפו וילך ויך גבור אחד. וישעק קשור אל הרומיים
 בקול רם לאמר מה זאת עשיתם על דבר אמה וברית שלום אחס מורם חלים עלינו ויאמר
 קשור עוד לסיפוס לאמר הזה יהיה גמולי שבקשתי לשם אליך ויורה עבדך עלי חן ויכני
 והוא שומע אשר אני מבקש בריח ואמונה שלום ועתה אדוני שלח אלי אחד מן השירים
 הסבדים וארדה נא אליו וקבלתי את נהך מידו כשוב לב וב פת חפסה ואחר כך אבא אליך
 ואהיה לך כאחד מעבדיך. וכשמוע סיפוס את קשור האמין בדבריו ויאמר ליוסף בן גוריון
 הכהן לך וברחו לו בריח בלתי נחו והבאת את האיש הזה אלינו ויחיה ולא ימות. ויען יוסף
 את סיפוס ויאמר אליו למה זה תשלחני ואני לא תשלחני לך ובפני לב עבדתיך כל ימי עתה
 אעזא חן בעיניך ולא תשלחני אליו כי לא אאמין אליו כי היה יודע יוסף את ערמת קשור
 ומרמתו וישלח פיסם את איש ארם השר ויאמר לקשור רד אליו והאמתניך והלכנו אל
 בן המלך הקיסר ויענהו קשור ויאמר אליו פרוש נא תפילך ואח כנפי מדיך ואשליכה לך את
 הכסף ואח הכסף אשר עמנו אליך וידיחתי כן ידעו אנשי העיר ויקחוהו ממנו ויפירוהו אחרים
 אח כף מדי לקבל את הכסף ואח הזהב אשר אמר לו קשור וידע אליו קשור אכן גדולה
 בשתי ידי וישליכנה וישליכה על הארץ וירץ הארץ ויסר מתחתיה ויחבא וימלם ותפול על
 רעהו וימת. ויקלף פיסם על הכר הזה מהל וממנו בערה בו. ויבט פתאום את אל הכרזל
 הנשחית אל החומה השנית וינגח ותפול גם החומה השנית וילך סיפוס ויבצרו את הביצות
 החומה ויביתו קיסר את האש גם על נפשו להמלם וירא והנה ביתו נשרף ובצרו מפני
 חמול כל חלקן אחריו האש ותשרפהו הכבד עליו השריון ויפול אל חוף השירים וילחם וימת
 כי נחר שות מחיים הרומיים נגשו אל חוף החומה השנית ואלוהי אלהים הפריצים ויחר
 בגבורים וידבקו איש בגבורה במלחמה ותחזק יד היחודים ויבן במחנה הרומיים הרבה מהל
 ויבן הכסם מלפני סיפוס ברם אל המחנה הראשונה שהכרו לפניו. בעת ההוא חסם שם

סיפון פרק פג פד עט 157

אח קצומו ויהיה מול היהודים בחלים ולא נפל למינס חן א' בלחץ כי סט בעם חליו ובכל זאת נכרשו ידומיים מן העיר כי חזקה יד היהודים על הרומיים עד היום הד' וביום הד' יקהלו אל סיפוס עם רב כל הגוים לעזרה הרומיים ולא היהודים לקראת הרומיים אל מחוץ לעיר למלחמה וחזקה יד הרומיים על היהודים ויטו עד החומה הפנימית ויטברו בעדם:

פרק ארבעה ושמנים בעת ההיא היה סיפוס אל עמו לבסור מעל החומה אל מחוץ לעיר ולהשמיד את המלחמה ימים אחדים למען יקרא בלחיו היהודים שלום כי אמר אולי ישאו צבאים על הרומיים ויחיו ולא ימיתו כי חמל סיפוס על העיר ועל היכל ה' ועל עם ה' לבחל המלחמה הכל ויחל מן המלחמה חמשה ימים וביום החמישי בא אל שער העיר ובעת בואו והנה שמעון שר הפרזים ויוהנן עמו עברו כלי הדיפה לשדוף באש לכל כלי המשחיתים שעשו הרומיים ויעדו כלם יחד להלחם בלב אחד כנגד רים. וכראות סיפוס את היהודים כי מסרו נפשם לעמוד ולהתחזק ולמות כלם במלחמה כי בחרו מות מחיים או החל לדבר בצוניהם דברי שלום ודברי תוכחה ולהתחנן על קפי ערסם ויאמר אליהם סיפוס כדברים האלה לאמר הנה לכדתי את שתי החומות והשאר לכם חומה אחת לבד ומה תעשו עמיים בהקצ חכם את ערפכם ולכדתי גם את החומה השלישית וההרמתי את העיר הזאת ואבדחם יחד והרסתי את היכל ה' אליהם ולא חמלו על נשמותיהם ועל נשיהם ועל בניהם ובנותם כס. וכל זאת לא שמעו היהודים לקולו כי הקשו את ערסם וישלח סיפוס את יוסף אליהם לדבר בצוניהם דברי שלום ודברי תוכחה וד' כי חמלה וליעלם עליהם מציבות למען ימלטו וידבר להם בלשון עברית למען יאמינו ויבשרו ויור יוסף צבאיהם והעם על אשך נשא עול הרומיים ויחי. ויקרא יוסף הכהן בקול גדול וכה השער לאמר שמעו אלי כל הדברים אשר אדברה בצוניהם היהודים אשר ייסיב לכם ויסי העם את צוניהם לשמוע אל יוסף ויען וידבר יוסף אל העם לאמר. הנה היום לכם מתחלה להלחם כאשר אתם נלחמים עתה בערם חבא הרעם הזאת בהיות עריכם עומדות וארצכם מלאה עם לפני אנשים גבורים במלחמותיהם שלחממה אש באחיו באחיות עד אשר נאחזה וחי מספר ומלחמה את מקדש ה' ואת היכלו מדמי החללים ובגרי המזבח ולא חמלהם על נשמותיהם ומה חוהלו על זאת ולא די לכם זה אבל התגדדו מלחמה בעם עזים ועו פנים אשר משלו כל הגוים ולקדו את כל הארצות וידדו כלל האומות וגם בגוים אשר רדו בכם מלפנים הנה מושלים וכלם עבדים להם ואהם נלחמים עמכם בארץ ולא נהגתם וצבאיהם ולא חמלו על העיר הזאת ועל היכל ה' ועל מקדשו ועל נפש חכם אומה נאחזה לבבכם להצרות העם עוד מלחמה למען האריך רעה בעם ה' ועל היכל הקדש אני ירא פן ירץ ועל העיר הגדולה אגיר פן תהרס ועל מקדש ה' אוחיל פן ישמם ועל העלות והצבחים אירא פן ישברו ויכדו כאשר הוכר החמיד ועל אש החמיד אכבה פן תסל כי אהנו חסאנו לה' ולא היכל הזה מעלתו ועל כן כר לנו מעלינו כי נלחמו בחור מקדשו והיה היכלו משון לרשעים ומה לפרזים והרגתם את כהניו ואת קדשיי ושפחתם דם נקי לרוב בקרבו ועמה חתי הנה הכלים המפח חים מוכנים למחן את היכל והאש ערוכה לשדוף את מקדש והנה צבאים אויבים חומלים על היכל ה' ועל בית מקדשו לבחלי הם מקדשו שמה. ואהם אחי ורעי למה לא חמלו על נשמותיהם למען יסירו מעליהם הכלים המשחיתים ולא שחיתו בכם ועל מה אתם צבחים מעתה הלא שתי החומות נהרסו ולא נאחזה רק אחת וא"כ על מה יצבחו וכי חאמרו אהנו נפשו באהינו הלא חדשו כי אנו בקרבכם כי הוא סר לעזרה אהינו בגלל אשר הם כבדו את שמו הגדול וייראו ממנו ואהנו מעלתו כי מעל ועל זה סר אליהנו מעלינו והיה בעזרתם ונמסו משלנו כלל הגוים וידדו כלל הארצות רק המקדש את אשר נגדו בשל או בחול אשר חין להם דרך לעבור עליו ועמה אמרו לי מה תוהלתם ואלהים נתן עזכם בכל גווי הארץ והמה עובדים להם ולמה לא תעבדו גם אתם ותחיו ולא חממו. ואלא חדשו כי עת ממשלת ועת גדולה היא לכם ושדי המלש על כל הגוים והוא עמכם בעזרתם והלא ידעתם כי מתחלה היתה עזרתו גם אנשי מרים וימשילם בכל העולם. ואחר כן כר מעליהם והיה עמכם והמשילכם על כל הגוים והיה עמכם ועם מלכם ואחר כן כר מעליהם ויתן הממשלה ביד הכהנים וכד אשר וברם וימשלו על כל הגוים ועליהם ועל מלכיהם כי מעתה ידיו כלם. ועתה עזב אומה וסרי נזרתו עם הרומיים והוא עמכם לעזרה לפניכם

רבות והם מחלי' מ' כל העמים אשר משלו מלפנים ובי האחרון מה בנע די האל'ים יחזיק
הרומיים וחולתם על העולם ובגלגולו ועמו גוי אחד בארץ והוא עם ישראל . הלא חבשו
והם מו באמרם זה ותהפדו בקלון ומרסה כי יפלא זה בעיניכם ואיכה חמרו כי חכמים
אדם קן חפלו על ככה והאם ידעתם אשר כל בני האדם מעשה ידי האל'ים והאם יראה
להפסיל יספיל והאם יראה להרים ירים . ואף כי אדם בני עם ה' ובגלגולו ולכס חלוא
הממשלה במשפט והכנס נפשים בקרי ובהמת קרי . הנה סר ה' מעליכם כי תהפדו לו
ומעלה בדיכולו ובכניו . ואף תפסדו כי יפא פניו אליכם לעזר לכם והוא הסחיר פניו
מכם ועומותיכם מבדילים ביניכם לבין אלהים . בני ואחי א' תחשבו זאת המהשבה כי לא
נכונה היא . ועשה אחי ואחבי מה לכם להלחם עם הרומים והם מושלי הגויים אשר
פחדו סגר מעברות הדור וכל אי הים עד ים אוקיינוס אשר מעבר להודו וכל ירכי המזרח.
ומש' עד אספי ארץ עד גריפניא ועד ים אוקיינוס . וכל ארץ הקונוסואלה הסבורה באגמי
מים ויושביה עם גדול כענקים המה גבירי קמה והמה אשבי חיל ברכב ורמי קשת וגבורי
מנחמה : ובלכת שר צבא רומא אליהם כלם נחשפו ויהיו לאגודה אחת ויחיעזו על צפוני
סמלחמות ויאמרו ללחמה באויבינו ונמיתה יחד ולא נעבוד מלכי גוים זרים ממנו ואחרי ק
צאו מלכי הרומיים והכניעוים והמה להם לעבדים . ועשה אחי ואחבי באמרם נמותה
יחד ולא נעבוד אח מלכי גוים כי טוב לנו מות מחיים ולא נראה ברעתנו וברעת מקדשנו .
שאלו גא מימי א' . וכן מתי הייחס חפשים בלא אדונים ולא היה עליהם עול גוים והלא
ידעתם כי בא יעקב אע"ה אשר היה ה' עמו והוא היה חמיד עם ה' ונסע שבתו לגור
במזרים באדמה זרים וד' ס' לבתי ימות ברעב הוא ובניו ומקנהו ויבא מצרימה עם כל אשבי
ביתו ועם מקנהו ועם כל רכשו . ועם עמו ו"ב בניו וצאלי חלצו ויגר שם במתי מעט למשן
החיות את נפשו והאם נפש כל אשבי ביתו ולא ימות ברעב הכבד ההוא . והלא ידעתם אשר
ברדת יהודה עם אחיו מצרימה קם יוסף כמחנכר על אחיו ויחנולו עליהם למצוא עליהם
לשפנה עליהם כי זכר את מעשיהם עמו ויאסור מהם ויגדף ויקלל מהם כרצונו . ועם היה
יהודה הכבד בבני יסרון אשר על שמו נקראו יהודים והיה יכול להכניעו אף פעמים לו
רנה כי לא הכירו אשר הוא יוסף ובדברו עמו בעת רוג' ורעם היה יכול להכניעו . כי גבור
חיל היה וגדול נפש ויקר רוח ומה היה לו שיפגע באיש מצרי וימיתוהו גם לו המית מהמזרי
מספר עולם מה היה נחשב בעיניו לפי שכלו והוא לא קן עשה אבל נסה שכלו לסבול עול
ויעבד את יוסף ויקראוהו אדון ובלבבו עליו אשר הוא איש מצרי ויכנע לעבודתו למשן השג
ממנו מתקן כי יסבור שבר אוכל לבתי ימות ברעב הוא ואביו ואחיו ונשיהם ובניהם
ובני תיהם וכל קנינם וכל אשר להם . וגם שם היה יוסף היפה חואר ויפה מראה בדמות גלמו
והניבן והחכם בנפשו ובכלל עבדות בית פרעה ואנשיו לדענו בחכמתו את אשר האל'ים
עשה ובי הראה לפרעה זה על אשר היה אז נחשב בעיניו יותר מכל המלכים שהיו בארץ
בנימים ההם . ויוסף אש היה אב לפרעה ואדון לביתו עכ"ל היה נכנע אליו לבקש דרך
למשן חיותו כי את אביו ואח בני ביתו קטנים וגדולים בלחם לפי שהם הכל היה בידו
ועשה זה לדעתו כי לפרעה ולעמו הייתה אז נאחזה המלוכה והממשלה ואף לא יעשה הוא
יקר וגדולה בדבור ובמעשה למי מלך העולם כלו חפץ ביקרו ולו חפץ אז יוסף לשב לארץ
כנען הוא וכל בית אביו בלתי רצון פרעה ודעתו מי היה יכול להשיבו ואין יכול לו כי הוא
היה השליט אז בארץ וכל אשר יחסון בה יעשה . וגם בנימין הנמשל לראש העודף כי ה' שם
לבית יוסף באכזריות על יד האיש אשר על ביתו במרמה ובעליית כזב ושקר למה לו פגע
בו להמיתו שנים הוא יקר רוח היה וכלא האיש אשר על בית יוסף הכודף אחרי בנימין
ואחיו אז לבדו דרך ולו רצו אחי בנימין הלא המיתוהו וקברוהו ולא נודע לאיש דבר ועכ"ל לא
קן עשו אחים יהודה ההכם המכיר בעולם שכלו ורוממותו שם הטייר עם אחיו ויגש אל
יוסף ויאמר אליו בני אדוני וידבר אליו החנינים ורכות עד אשר נכמרו רחמי וירם ויודע לאחיו
היה את אשר היה . והתורה הקדושה מספרה לנו כל זה להורוחינו את אשר נכנע לפני מי
שהוא בזמנו בעל ממשלה ויפלה ולא יעלה על לב איש כי יוסף הצדיק חשב בהשמו את
שמו לעבוד את מלך מצרים כי אין חרפה לאיש ההכם בהכנעו לעבד את אשר יאמר
אליו יהיה מי פסיה ואף כי יהיה מושל ואדון . והלא חדש כי אנוחיו היו עבדים לפרעה
מצרים ובי זכר אל'ים לא נריתו עם אשכנזי ויחול להוציאם ממצרים ויפלה בעד זה את

הנה רבים עליו השלום מלאכו ובחירו ומרע"ה יודע היה כי ה' אחיו וכו' הוא בעצמו ויבין להשחית ולהשמיד ולהכחיד את כל הקמים עליו לרעה ועל"ז בבוזו לדבר לפני פרעה הומשל אז במלכים היה בא ברעש וברעד להכיר בו כי הוא מושל ואדון ואם בידו היתה יד חזקה ובזרוע זרוע נסויה בהלכה ואחרי כן כי הכבד המושל הוא פרעה. את עלו על עם ה' החלוצ מרע"ה בעזרת ה' אשר היתה אחו ויוצא את ישראל ממלכים ביד חזקה ובזרוע נסויה חמד על מלכים בהביא עליהם מכה אחר מכה וגנע אחר גנע והאזנות ובמפוחים ויפיעם מידי אדוניהם ויביאם אל הר האלהים וינהינם בל סב כי הנחילם את חורבן ה'. אחרי כי בא יהושע והנחיל את הארץ הקדושה לישראל וינחלו אותה וישבו בה עבדו עמים על אבותיו הטועים בספרי הנביאים עד אשר נכנעו לעבד את מלכי אשור ימים רבים וגם את מלכי פרס ובעדים עבדו עבדו מחיקה מאד ואחר כן עבדו מלכי גוים רבים במלחמות גדולות פעם נפלו ופעם קמו ועתה אתה אחי אמרו לי איזה תרפה תהיה לכם בנפוחים עדן לעבד את הרומיים ומה אתם נחשבים בערך הגוים אשר יעבדו והלא תראו אשר הם מושלים באויביכם ורודים בעמים אשר היו אדוניהם ושגאליהם הלא נאה היה לכם לאהבה אותם על אשר הכניעו את כל הקמים עליכם לרעה החתיים ונקמו מהם נקמתם ואתם לא כן עשיתם אבל נספחתם עליהם לשונאים ולא הכרתם בהם שכל את דרכי העולם מזה עבדתם אותם והייתם עמם בהלכה ובטוב ולא נשחדתם ונשחדתם ארצכם. ואני בהלחמי בגליל עם הרומיים ידעתי כי בחלחית הכנע להם הכל לא יכולתי לעשות דבר כי הפריסם פהיו אחי היו מחללים את כבודי ולא היו שומעים אלי וקיימתי רצון פן יפגעו בי וימיתו כי אינכם להכנע לרומיים ולעבדם אמרתי אחרי שהאלהים בוחן לבי ופוקדו יודע את לבבי אלחמה עמכם כאשר אוכל לעשות וכי תראה מקום מלחמה ממנו אליהם ואשגחן כי וכאשר באתי במערה עם מ' אתם חברים משחיתים בלתי מקשיבים לקול דעה נכונה לולי רחמי האלהים אשר נסחתי בו וינחמנו לקחת ענה ולקחת תהוה להקמם משחיתות האנשים ההם אשר רצו לכנוע בי ולהמיתני על אשר יעליתם להמלך עמי אל הרומיים אחרי ראותי כי להם ימי הממשלה הימים האלה והאלהים הוא אשר השלים בראיו על כל הגוים וזה דרכו לעשות כי יפקוד על כבד המרום במרום ועל מלכי האדמה באדמה ומי יוכל לדון עם שחקוף ממנו והנה הם היום הזה שולטים בכל ארצות וכל הגוים ומושלם גם מלכים וגם בנתי אשר ובנתי פרס וכשדים אשר לכלם הייתה אתם עבדים והמלכים ועמם יתר הגוים חורשים וחורשים וקולרים וטועים ומלקטים והרומיים אוכלים שארם ושקטים והם עבדים להם. עוד אחי בנתי לכם את תאמרו אשר מלכי מקדון היו שולטים בכל מקומות הארץ וביתי אלכסנדרוס מקדון גם הוא משלו בכל ארץ הדוד וכל ממשלות הגוים והיום הזה הוא תהוה כי הממשלה נכרתה מהם והם עבדים לרומיים ובתחתיו כל אלו עליהם הרומיים באה חלוא עליהם ויערכו בהם מלחמה ומלחמות עד אשר הכניעו הרומיים ויהיו להם לעבדים והנה היום הזה נכנעים מגלן גאות ויסו את שבתם תחת עול הרומיים. ועל עם פלשתיים אשר היו נבדלים והיו בגלן וגאות נלחמים עמם ומשמידים ארצם מה אדבר לכם ומה אספר הלא צעיר השנים אשר לרומיים מושל היום בכל ארץ פלשתיים וכל ממשלתם ומה תוחילו אתם ואתם ידעים אשר הפלשתיים היו גבירים מכם ולפניהם נפלתם ונפלו שאלו מלככם וכי תאמרו כי דוד משיח אלהי ישראל הכהתם והשמידם והשפלים והכניעם וברו לכם כי אז היה עין ה' אליהם ומציע אליהם עין צעין וכו' וכו' היה לוחם מלחמותים והיום הזה איננו בעזרכם כי הסחיר את פני יפועו מכם על אשר תפלתם לו. ומי בכם מכיר. וכו' כסוד ה' באומרו נדוד ע"ה בשמך את קול האעדה ב' חשי הכהלים את חזק. יצין את דברי ויערכם על לבו ויגיד סודם לאחד מכם ויתן את לבו לעשות את עשתי ועתה אחי שמעו בקולי ובוזו לעבד את הרומיים בדרך שלום בנדיה ואמונה ובטחו כי רב לכם כבד לעבדם עם מלכי פרס וליהודתם רעים וחברים להם בעבודת הרומיים כי הם היו אדוניהם ועתה יהיו חברים להם. עוד בני עמו החלבו על עמדם ואורכה עמם הגידו נא לי מתי היו אבותיכם חפשים. וימלוד עליהם שאל בן קיש ויתר המלכים ועבדה אותם והיו בניהם לעבדים לו והקמים מכם למשדחים ובנותיהם היקרות לנרקות ולפסחות וללאסות ואחריו מלך דוד ע"ה עליהם אשר מלך בגוים רבים אשר סביב חכם אחרי מות שאול וגם הוא הכבד נאמם נרעט עד אשר המית רבים מכם לשלום תחת לבבו ואחרי עים דוד בן ישי עבדם

יוסיפון פרק פח

אח שלמה בנו ע"ה וגם הוא רדה בכם כנשנו וישלח יד בבני חכם ובנביאם ויקח מהם לעבדו
לפטו ולשרתו כחשטו. ואחריו באו מלכים רשעי ארץ עליכם וקמו עליכם לרעכם ומוחו
התחילה ההשחדה באלהם והמנובים שבהם אחרי שלמה ע"ה היה רחמים בנו אשר אמר
אלהים אבי יסר אתכם בשוטים וגו' וזה עשו יתר המלכים אשר מלכו אחרי עליכם כי מעט
מהם היו רשעים לה' ויהרס השמיותו החשיבו אין עושה ס ב מהם אין גם אחד מ'ל בירחא
אלהים ונקשרה הממלכה בכם ממלך אחר מלך שנים רבות עד אשר באו מלכי כשדים והגלו
אתכם מעל אדמתכם בבבל עד אשר בא כורש מלך פרס והשיב את שביתכם אל אדמתכם ולא
ריקם השיב אתכם כי אם כספם וזהב ועושר וכבוד וביד גדולה לאלהים ותחשב לו השפחה
ההוא לזדקה. ואחרי מות כורש קמו עליכם מלכי יון הרשעים להשמיד ולהחרים ולהאבד
וילחמו עמכם וילחצו אתכם בלחץ רב ובעול קשה ועל ה' את רוח כהניו החכמים השלמים
בני חשמונאים וינקמו וקמתם מהם וזה הייתה אחים וישיעם לרומיים ותגדלו להם חכמים שנים
רבות ואחרי כן פשעו כלם בבני חשמונאים אשר השיעו אתכם ויגדלו שמתם ותבשרו לכם
איש מעמו ושמו הורדוס הוא המלך אשר הכזיב את עולו עליכם וימת הורדוס וימלוך תחתיו
ארכילאוס בנו ויקשה גם הוא את עולו עליכם והפשעו בו כלכם והאחרו לא ועבד עוד את
מלכי יהודה כי אם נעבד את מלכי הרומיים ותבקשו לעבד את מלכי הרומיים כרלוגס וחסו
שמכם לעבד את אגוסטוס המלך כי הוא חמל עליכם ולא היה לכם לאכזר ותעבדוהו ככל
הגוים אשר עבדו אותו בלא חרפה ויהי לכם לשם טוב ועבדתם לו מן ה' טוב. ועתה אחי בני
עמי מה לכם היום הזה כי אתם הבערים בכל הגוים והחפשים את המות בלדות ולא תחמלו
לא על נפשותיכם ולא על אלהי העמים. בני נא באלהי הארץ בלה זולתכם בלדס ובהמטה
ובחיה ובשרן ובעוף השמים ובכל דגי הים ודלו כי הגדול ימשול קטנור ואין בלימה ובהמת
לעצור כי יעבד את הגדול ממנו כי השור והגדי ייראו את הארי והאיל והשה ייראו את הזאב
והסור ורחל ייראו את הדוב והעזים ייראו מן הנמר והזן יירא מן הנשר ויונה חירא מן הזן
ובינו לכם בחיות ובעופות ובהמות גם חרלו אשר יתגאה הפך הגדול על הפרות הקטנות
ממנו והאיל יתגאה על האלן והשעיר יתגאה על עדר העזים וככה על הבהמות והחיות
הגדולות מושלות על הקטנות ולמה לא ילמדו בני האדם מן הבהמות והחיות והעופות והלא
אל אחד ברא הכל ומושל בכל והכל נקשר זה עם זה ועומד זה בזה וזה המעמיד לזה והכל
מעמיד לבורא העולם ישחבת לנחמה הכל ישוב אל העפר ברגן הבורא יתגלה שמו. קחו לכם
דמיון מחלקי העולם כלו ודלו איך חלק ימשול בחלק וחלק יכוע אל חלק ולא תקשו ערפכם
לאדם את מקרה פבע העולם ומקרו ותקשיבו בחינתכם אחרי שביתו ולו יקרה שמהם עם
הכם. ועתה בני עמי בהיותכם נשירים ונכנעים לרומיים לא תחשבו כי זה יקרה הסדון לכם
וקלון כי עמכם יבא ותשיבו אל ה' בכל לבבכם רק כי חלקו אחרי אלהיכם הסומך אתכם
בכל עוז ואין הרומיים אשר ירדו בכם היום גוי שפל אי תלם יותר מהגוים אשר רדו בכם
מלפנים כי גוי אינן הוא ומאת השמים המליכוהו להיות מושל בעמים וקחו לכם עדות ודמיון
וחמל מהבהמות והחיות המתגאים ומושלים זה על זה לפי פבע העולם וכדורו. ועתה בני
עמי לבשו עטרה וקחו לכם דרך להיחזקתם בכל הדברות ולא תראו להיחזקתם בעלי חמורה ושנוי
בעולם קחו עמכם דברי ענה וש בן לעלמי הפוכה ושמו אליו ועבדו הרומיים ותחי נפשותם
כי יכרתו לכם ברית בחסדם. ויהי כדבר יוסף הכהן בלזני עם יר שנים את הדברים האלה
וישאלו קולם ויבכו ויחרקו שניהם עליו ויתרפאו ויקללוהו קללות נמרצת מעל החומה וישליכו
עליו אבנים ויורו עליו חלסי הכהנים ויבקשו להמיתו ויהי כאשר ראה יוסף כי לא שפט לעצמו
ויקשו ערפם ויעשו פניהם נגדו ויחל להוכיחם עוד כדברי הספר :

פרק חמישה ושמנים כרפאי לישאל כדברי עלתי ותוכחתי הפיכה ולא אבו
שמוע וגילה עונם לקללני ולבקש להמיתני ויען יוסף
ויאמר אליהם דברי תוכחות ומרבה בחרם וז' זה היו סודרים על ה' מה לכם כי תתגאו ועל
מחבתם וזה' סר מעליכם. ואחם רעים ותכאים מאוד לו בכם יופקר עונכם אשר עשיתם
בהיכלו ששבתם בו דמי נקיים לרוב ולא חמלתם איש על רעהו ואיש על אחיו ואיש על קרובו.
אבל אתם השמים שללחתם בהיכל ה' ומקדשו ושמחתם אותו בפגרי חלילים אשר הרגתם
בקרבו ותחמלו את עם ה' במלחמותיכם בשבתות ובמועדים ובחמים הגידו נא לי סיריכם
מזדריים הגברו את חכם על איביכם בחרב או בחנית ומלחמתם הלא כי הם חסדי ומשפיהם

101 ND

זיסיפון פרק פה

[illegible]

יוסיפין פרק פה

[illegible]

אח מרני על הרומיים וההרנס מהם חללים לאין מספר. ואחם סוררים ציד ועורים פס
 נבל ומכשירי אלהי ישראל! אחם הכנסת אשף אח אחיו בקרב הילל ה' ואף ישכון כבוד ע'
 עמכם סוררים ורולחים. אמרו לי הלא ידעתם אשר על דבר קרוב ועדתו חמר ה' למצו'
 יעמו סורמו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם כדג. ואחם חסידים סרה כי אין לכם חמלו'
 והסרסו את הילל ה' בידכם ומכשירו שריהם על בניי הקדוש אשר בנו ממלכים וקצרים
 וכהנבאים הקדושים בשם ה' אלהי ישראל הנכבד והטורף ואחם בידכם השחיתו הכל ולא
 חתמלו על מקדש ה' ולא על בניכם ובנותיכם ונשיכם וספכם פן ילכו בשבי לחרפה ולחומה.
 ואף כי אני בתחנה רומיים כמו אני עמכם נחשנתי כי עתה הנה השחי להובי יקרא
 עיכם ואשח נעורים היא ולא מאסחיה. ואם בנים ממנה לא היו לי להנחיה מאד להיוחס
 ונחשפתה רמים וסבבים עם ה' ועם אנשים. גם אבי ואמי העניים הקדושים הזקנים הבאים
 בימים עמכם כי אבי בן מאה ושלוש שנים ה' היום ואמי בת שמונים ותשע שנים. ואני שטח
 נעם ורעים ושונת לרה וחונה ששים ושבעה שנה ועדיין לא השגתי לגביל בקשת המום בדרך
 העצב לא במחירה בלתי רצון ולא בראון בלתי בחירה גם בכור אנכי לאבי ופער רחם לאמי.
 והיה אם לא יאמנו דברי בעיניכם פן תחמרו כי במחנה הקרא באוניכם את הדברים האלה
 שמעתם לעצתי ולא ידקרו דברי על סברית ועל השלום אשר יגיעכם מאת אדוננו סיסיכ
 בן אדוננו הגדול ממנו והוא הקיסר. והמחם שמה את אבי ה' ה' ש' ולא אתי הקדושה.
 וגם את אשת חמודתי ואהובתי ויקרתי תחיתו גם כי אחיו לא תחיו כי אני אשבע בה'
 אלהיו אשר אשמה את נפשי בידכם ועמיכם לי כסוב בעיניכם. ועתה שמועו שמוע אלי
 יתחי נפשיכם ויהיה דם אבי ואמי ואשחי לכם לערבון ודמי עמכם ויאלו זקני העיר אלי
 ואקריבה עמכם אל אדוננו סיוכ הפקיד עלינו בעצת אביו הקיסר המוש! בכל ממשלות
 הרומיים והכרתה ברית בינו וביניכם בעד כלכם ואכתבה ספר ברית באמונה בבטחון
 לגדוליכם וקטנים. ואולי כאשר שש ה' עליכם עד עתה להאביד אתכם ולהשמיד אתכם
 כי הקשיתם ערפכם ולא חמו שמכם לסבול עול הרומיים אשר רצון ה' היום הוא להיוחס
 עיניכם בכל קצו הארץ בן ישיש ה' עליכם מן היום הזה והלאה להיטיב לכם ולרפא את
 שבריהם עקב כי חודו לו ותרצו כי הממשלה על פיו הוא ואח אשר ירצה להשפיל יפיל ולא
 אשר ירצה להרים ירים. וכל הימים אשר אתם מחזיקים ברשעתם לכל חי את את הרומי
 למשול עליכם אתם מקפידים את ה' עליכם גם כי תחחרו את קן גאולהם ותרמיקו את
 הישועה לזרעכם אחרים. כי אחר אשר הדבר ילא מפי מלך העולם להיחיתו גולים כחשש
 השאחיתו וקן גאולה לא נודע כי את אלו מי יתן וכבר עברו ימים ושנים מגלותו ומפרדתו
 אשר כל אשר יעבור עלינו ויס בגלותו נחקרב היום אל עת הגאולה והישועה הידועה לאלהינו
 הידועה מאתו במשפט עלינו. וכל ימי אשר נגע העקשות בלבנו ולא נודה לרצון אלהינו
 להשלים חפצו להיוחס מושלים כאשר גזר הנה איתנו בזה ובאנחה. והימים אשר עברו עלינו
 לא יבאו בחשבון ימי קן הגלות אשר נהיה בו כי הגלות לא יתחיל עלינו כי גם בהיות ירמיהו
 מושלם ביד אויביו בגלות אשר הוא ראש למלכות ישראל וממשלתה. ועתה את עלי הים
 לעשות לכם תהרה מכל דבר ולכם הוא הנבחר והשומע ישמע וההדל יחדל:

פרק י"ט וישמונים ויהי כשמוע העם את דברי יוסף הכהן ויבין מאלד כי נסה
 לנס לדברים הסובים אשר דבר להם יוסף בעקשה
 ובתחנונים ובבכי ובדמעות נחלות ויבכו העם בני גדול מאד ובעת ההיא נוס סיוסם וישלחו
 הרומיים את כל היהודים העבדי אשר קנו ואשר לקחו בשבי חפשים אל ירושלי ויון הוא דמי
 העבדים אל אדוניהם כינמרו רחמי סיוסם על דברי יוסף הכהן ועל מוב עלמו להם ויחמול
 עליהם. ויחלו העם הדל לללא אל סיוסם ולעשות עמו שלום בעצת יוסף ויעמדו שמעון ואלעזר
 ויוחנן ברי הספרים ויפקדו אנשי גבורים על השערים לאמר כל אשר ילא מירושלים אל
 הרומיים הבו אחיו לסי חרב ויעשו גבורי הספרים בן בכל שרש לללא מירושלים ויהנוו רבים
 מירושל. וסגבר ירושלים עד אין יולא ואין בל. והרעב כד בירושלים ויחפשו הספרים את
 הבנים והמדורים אשר ליושבים ירושלים למלא אורל למחיתה ויהיה היעם בכל הבית מחפץ
 להם אורל בביתו וסוכה ומח ויעשו בן הספרים לכל אנשי ירושלים עד אשר כלס וסמה
 הסחיה מסעיר. ויחלו יושבי ירושלים ללקס האשמה וסדומן ללכל עד אשר נסלו ומחו עם
 דב מ' שבי ירושלים מרוב הרעב ואשר מלא מחים מעשכ לו דמא לו יקס לו עכבר לו נחש לו

יוסיפון פרק פ'

פתח מן הספרים הוא היה נקרא נפתח כי היה מוצא אוכל ללחם וזהו מלך המלך
 הרעב. ואשר היו לו חסידים סמוכים ומסותרים אותו היה ירא לפחד אף כי ללשון וללשון חסדי
 דעת הפריצים פן יודע לפריצים ויקחו אותם ולכן היו אוכלים חסידים יבשים בחדר בהרבה.
 והיו חסידים בני עשרי ירושלים חופפים את האוכל יד מיד זה מה האב יחשוף מהבן והבן
 יחשוף מהאב והאם מבניה ובניה עממה. והיואל מהם מחן לשער כי לא ירחיקו הספרים
 או ירד מעל החומה לילה וילקח עשב מחון לעיר למחיתו ימיתוהו הרומיים כי ימיתוהו
 וישימוהו אותו. וסגל הרעב הוא עד אשר אכל העם את כל רמז הארץ מצדכר ועד שמיים
 ובד נחש וכולד וכל חרב מחלת המגפה מהרעב בעם וימיתו העם ואין להם קינור ובי היום
 נמלאת בירושלם כל נבלת סוס או נבלת כל בהמה היו נלחם עליהם רבים מישראל ומחס
 בהלחם על נבלת הבהמה או על נבלת החיה כעורבים הרעבים ימים רבים. עוד כאשר היו
 יושבים חסידים מהעיר ונשיהם ובניהם ובנותיהם ופסם למלא עשבים ללקח למחיתם והיו
 מוצאים אותם הרומיים היו שוחטים את ילדיהם ואומרים נשחים הקטנים האלה פן יגדלו
 ולקן היום ילחמו בני כלביתם ולכן היו הר מיים הורגים את דלת העם היוצאים מן העיר
 מולידים אותם על עינים נחש עשר ירושלים ויעשו כן הרומיים יום יום ועל מספר ההרגים
 הספרים ח"ק נפח. וגם שמעון ויוחנן ואלעזר היו עושים כן לכל אשר היו לורדים מיהוד
 הרומיים כי היו אורבים להם. וככה היו עושים לכל מי שיבקש ללכת ללכת אליהם והיו
 נשחים אותם ופולשים את בנותיהם ממעל לחומה נדח הרומיים אולי ירחמו הרומיים בגללם
 כל היהודים הנלכדים אלה. ויהי מספר הנחלים ע"י הספרים ח"ק איש כמנן הנפשות אשר
 חלו אותם הרומיים מהיהודים. וגם סיפוס לכל אנשי מחנהו לאחר אשר ימית מהיואלים
 מירושלים ימות ויעם סיפוס כן כי נכבדו רחמינו על כל ישראל. ובכל זאת לא חדל ס פוס
 מדבר אל אנשי ירושלים דברים קשים ומחנק אליהם. ויבש עוד אל החומה וידע להם
 בדברים האלה לאחר שמעו נא לענת יוסף וצאו אליו וחתיו ולא תמותו וחמלו על עמכם ולמה
 תשחיתו ברעב ובצמא ובחפור ובחנק ובהסר כל זולתי הפחיתת חרבות הרומיים בכם וזולתי
 הפחיתת הרעב איש בחתיו ויהי כשמוע שרי הספרים את דברי סיפוס חרס חסד ויחזרו
 לעשות רעה על רעה ולחנק לבם להיוחס אבירים בעם ה' והיו מהדפים את סיפוס להקטין
 ולהכעיסו למען אשר לא יוסף עוד לדבר אל העם בדברים האלה כי העם הדל מירחם
 מהספרים אמרו להם קוב לנו למוח ברעב ובאש הסמים על מקדש ה' ועל היכלו ולא נסבול
 את עול הרומיים עלינו כי מה יתרון יהיה לנו לחיות מעט זמן ימים מועטים ולראות חבון
 היכל אליהו הלא קוב לנו למוח בדרה האלה ללכת לאור הגדול לאור בלור חיי העולם
 ולמטותה נן עדן. ויהי כדאזן סיפוס כן ויצו להגיש את האיל המצחית אל החומה לנגח
 אותה ולהרוס את צינה להליל את הנחפשים מיד אלעזר ויחנן ושמעון שרי הספרים
 ולהמית הספרים. ויהי בהגיש האיל אל החומה לנגח ושם היה בחור אחד מאנשי ס פוס
 במחנה הרומיים ושמו גסמנן בן אנטיוכוס המקדוני והוא היה ממלכי היונים ובא לעזרה
 סיפוס כי צוה אליו זה בספר שפלה אליו אביו המושל בכל ממלכות הארץ והוא הכהן האנוס
 הקיסר הגדול והוא היה קל בדגליו ובגור חיל אך היה חסר דעת. ויטן המלך הבחור הוא
 ויאלץ אל סיפוס חמה אי ונסלא מהחון גבוריך אשר גברו לכבש את כל בני הארץ למה
 זה יתחממהו ולא התאזרו והתחזקו זה כמה בגבורה להרוג לכל היהודים הנמלאים נצבים
 על נחומה מחון. ויאלץ סיפוס מדברי המלך הבחור היוני וילעג עליו ויאמר סיפוס הנה
 כאשר עלו אלה הדברים על הדרך לדבר עם נמה לא תחזקו לעשות מהר כאשר דברת ולמה
 ה תחמה ולא תשלון חרבך ותראה את גבורתך אליהם. ויתחזק הבחור המלך היוני ויקרא
 לכל אנשיו המקדונים ויבש ויתגר מלחמה בחאים יבקעיתם ובדממים מול היהודים. ויעשו
 היהודים פניהם על המקדונים ויכו בהם היהודים השר מחון לחומה מהם רבה וגם את
 רשימדים על החומה הם. וירבו להכות במקדונים אנשי המלך הבחור היוני מהם גדולה
 מאד עד אשר נפלו כלם חללים לפני היהודים לא נשאר מן המקדונים עד אחד. והמלך היה
 שבחר היוני נמלס לבדו כי היה קל בדגליו ושם ויבא אל סיפוס. והמלך הבחור היוני היה
 מזרע אלכסנדרוס מקדון המלך הגדול אשר משל בכל הארץ וירעשו ממנו גוים ולומים.
 ואחר יוסף הבן למלך הבחור היוני נכד אלכסנדרוס מקדון לפני סיפוס הלא תגיד אתה
 לי ק מ אתה העלם המלך ויעשו מזרע אלכסנדרוס ואמי עשירי לבני ציון ויעשו יוסף

באמת אהרן לאמר כי אתה מזרעו לאבירום הלב אשר נראה בך לחמם דע לך כי לאבירום הלב
 זריך לסתך הגבורה, וכל מי אשר יחסון להחמם ולבדמוח לאלכסדרום ולמסות גבת
 כמסות גבה לו להיות גבור כמסותו ואז ילחם בעם עז כבני ישראל בני עמי, כי ידענו אשר
 בא אלכסדרום בעיר אחת לבדו לילה בסמכו סלם אל קיר החומה ויירד אל חוף העיר ויך
 ביושבי העיר לבדו כל הלילה, ויהי בבקר וישמועו אנשי מחנהו אז קולו וישאלו אנשי המס
 מה קול ההומה הזאת בעיר ויאמרו אליהם יודעי הדבר כי המלך אלכסדרום בחוף העיר
 ויכרו גברי מחנהו ויגדעו את בריחי דלתות העיר ויב אז אל העיר ויילכו את אלכסדרום
 מלכם, וכן דוד מלכנו עשה גבורה לבדו במלחמה בניסילים ואלכסדרום לבדו עשה גבורה
 במלחמה כי נלחם בחוף העיר, ודוד המלך הלך לבדו במחנה הרפאים וכשמועו אנשי אחי
 יואב בן נרביה כי נלחם דוד במחנה הנפילים והיה דוד המלך מכה בניסילים, ויב אז אחי יואב
 מאחורי דוד להצילו ויהי כהרמיו ידו להכותו וירץ אנשי אחי יואב ויחזק את מכה המכה
 בדוד במגנו ויסב אז דוד את פניו ויך את הנפיל ההוא וימח, על כן ידענו כי אלכסדרום
 הצילנו מיד אנשי העיר אשר באו להלחם בלילה לבדו עומת אנשי העיר למען הנחן העיר
 ההיא בידו ודוד מלכנו הצילו אור רוח הקודש אשר היה אחי חייך עומד ויושב, וגם אז חך
 שבחור היוני המולך בירקדוניא הצילך מלמחמת בחוף ירושלים על ידי יהודים עומת יושבי
 ירושלים למען חיה להם עוד למוקש, ולכן דע שבחור היוני כי לא מרסון ידים חדלו
 הרומיים להלחם ביודים מאז כי הם מחמיה ומערמה עשו את הדבר הזה הרומיים לשיחם
 להחמם בנוי עז ואיחן אשר היום הזה הכרה מעט מגבורתו ומספרתו לשואלך:

ברק שבעה ושמונים

אחר הדבר ש האלה ויחלק ש פוס את כל מחנהו בל'
 מחנות ויניגם שביב לחומה, ויערך ארבע חילי צדל'
 לנגח בהם את החומה מהביב ויערכו את האיל האחד ויציבוו לנגח מפאת ארסיוכיה, ויהי
 אורך האיל ההוא ל' אמה, ויהי בליטה ההוא ויאל ויחזק שר הפרזים עש גבוריו ויחפור את
 העפר מתחת אופני העגלות העששיות לאיל כי כל חילי הכרזל המשתחים אשר הביא סיפוס
 אל ירושלים כלם היו חילי עגלות ולכלם ראש עגול אפוס ואור עז, ולא היה לראש אחד
 מהם קרנים מלבד פני חילים חורנים אשר הביא עש והמה היו בעלי קרנים כמספס חילי
 החורנים כאשר הודענו באיל למעלה וישמו חתח האופנים בהם לוחות עץ מווספות בזפת
 ובנפט וגפרית, ויחמו עליהם עוד זפת ונפט וגפרית וישימו בהם עוד, וישלחו את בלוחות הכן
 ומלוחות הכן בערה האש ברזל האיל והרומיים שומרי האיל היו ישימים על העגלות הנשפאות
 לאיל ולא ידעו במעשה הפרזים ולא עליה על דוחם כי נדמנו בשתחם, ומלכס האש היה
 רגלי האיל ויסול השומרים וימחו, ויבהלו כל ממנה הרומיים ויאמרו לא נוכל עוד להלחם
 בעיר הזאת ירושלים כי שרפו את כל חילי המשתחים אשר היו אחת לנגח בהם הסמות
 בהם כעשנו כל הממלכות, ועתה מחמשים חילי ברזל אשר הביאנו לא נשארנו לנו כי אם
 ג' חילים משתחים מאילי העגלות ומה נעשה כי ישרפו הפרזים גם אותם השלשה במה נגח
 עוד את החומה ובמה נלחם עוד על העיר הזאת אשר כלחנו, גם מאילי החורנים לא יש
 אחת רק שנים ואיך נוכל לערוך מלחמה בעיר הזאת באילי החורנים הלא חזקנו מה עשו
 לנו גבורי יורפתה באילי החורנים אשר נלחמנו בס עממה, והפרזים שמונו דגריהם מבפנים
 מהחומה ומעל להחומה וילענו להם פרי הפרזים ויפקדו עליהם כלל, לחוק על הדברים
 האלה ויחר לסיפוס מלך על לעגם וקלונם ויצי ויערכו את שלשה חילי העגלות החורנים
 מהאילים המחמשים אשר הביא אביו ויערכו ויציבו את שלשה האילים בהם אל מקום
 האיל הנשק אשר שרפו ביודים נחם קיר החומה ויערכום אל קיר החומה, ויהי כעשומם
 הרומיים כן ויקאלו ארבעה בחורים מבחורי יהודים וימלאו קנאה על היכל ה' ויאמרו איש
 אל רעהו הבה ונחזקנה לה' אלהינו ועשינו לנו עש מוב כהיום הזה, ואלה שמות הבחורים
 יהיה אשר כלם היו מבחורי יהודה הראשון מהם מספר ובגבורה חסדיות הגלילי והשני
 מגארום החברוני והשלישי יורמיתס השומרוני והרביעי אריוס הרשולמי וימגרו ארבעתם
 את כלי מלחמתם ויאלו אל מחנה הרומיים העומדים בשלשה חילי הכרזל הנחרים המשתחים
 אל החומות ומחעשים איכה יגמרו בהם את חומת ירושלים ועל ארזי פאה יגמרו וימלא לבם
 חימה וקנאה וימס וילכו ארבעתם בלא פחד ובלא מגור ויראה את מחנה הרומים הנג
 על האילים המשתחים כאשר ינא אדם בחוף שמועיו בלחן מרדס ויש את האילים שני

שומדים סביבות האילים המשהיתים בהם ולא יתר העם הנרמז ובעד מים מהם מצריחם
 בג מי שרצה להתקרב אל האילים לעזרם ורבים מהרומיים מהאזרים ומחוקים נהגו
 ויבטו ב' הבחורים האחרים והם הירושלמי והשומרוני את עני האילים בסיוחם השריפה
 ויתרו להם כהם וחבצור האש בעני האילי המשחיתים והבחורים ההם התאמנו ארבעהם בתק
 העמדה ולא נחמו יד לא' מהרומיים לקרוב לבנות את האש עד ששפרו דגלי האילים ויפלו
 האילים לארץ והרומיי יורים עליהם חצים מרחוק ואבני' וכלי משחית כמסר לרוב כי היו ידלי'
 לבנות האילים להכירם עולם גבורתם אשר ארבעתם היו גבורי חיל אשר לא יסבו פניהם אל'
 מחלף וארבעתם יחד לא יסבו פניהם מי' אלפים א' ש ואוחן הרומיים שהיו עומדים על האילי'
 ההם לשמור היו ג' אלפים גבורים ולא חשבו ד' הבחורים המזכרים למזמה והרומיים היו
 מחאזרי' ומתאמלי' לירות כלי משחית מרחוק להבחורים ההם לבחירתם ממקום מעמדם למען
 יקרבו הם לבנות האש ולהליל האילים מהשקף מכל וכל והיהודי' הבחורים לא עשו ולא סבו
 ממקומם ומעמדם עד אשר כלו לשרוף כל עני האילי' ולא נשאר מהם רק הברזל כי היו הבחורי'
 ההם גבורי מלחמה אחד מהם ירדוף אלף יבנים מהם לא יטפו מלפני דבכה' וישמע פיוסם
 והוא במחנהו לרעת ארבעה הבחורים ההם הבחורים וירד הוא וכל מחנהו להליל את הא' וס'
 מן האש וללסד את הבחורים ההם ולא יכלו כי יאלו אליהם שומען ויוחנן ואלגוד שרי
 הפר יום ובחריהם עמדם וישאר אלגוד בעשר העיר ושמעון ויוחנן הריעו בחהפע מלחמה
 יקראתם ויבירהם מגפת אל האילים השמרנים וישיעו את ארבעה הבחורים להם בלמות
 ג' די הרומיים אשר הקיטום מסביב ויבדילו ביניהם ובין העיר ירושלים לכל יוכלו לשבט אל'
 העיר ולא נחמו ד' הבחורים ההם במלחמה הסיוא ויפלו עם בחלחלה הסיוא רבים מבחורי
 הרומיים ואשר נודע מהפרס אז לפיוסם היו י' אלפים וח' אלפים גבורים' אז נקטלו מחמת הרומיי'
 כלם להלחם יחדיו על הסיודים והיו המלחמה הולכת וגדלה ומתחזקת ביניהם ויקרבו
 הרומיים קרוב לחומת ירושלים כמסחיו חצי מסלך מן קשת וישיקו על הסיודים ויאמרו
 אליהם דבברים האלה, הסרים אחס או עמודים ותישבים כי הול' להלחם מתוך החומה
 ולה כד בתוך העיר כהלכד הסרים והעצים בתוך הגדר העשוי להם, אם גבורים אחס וגב' דה
 ים אחסם ולא אלינו ונחראתה במישור הזה פנים בפנים ונראה מה חזיה גבורתםם הכל אדם
 בחרים גבנים מכם ויאלו פתאום לילה או יום להכות ברומיים השימרים את כלי המלחמות
 ויהם הבחורים ממחנה פיוסם בחולשה ואחס חוספים מהם כחמקו האזנים מנאנף ובחורים
 אל' העיר כבדו האזנים ביער אם גבורה אחסם הטו עומדים פה לאו אלינו ונחליפה אנחנו
 נכחה ואחס נכחנו מספר מספר ונראה מה חזיה אחריתם, וכשמעו שרי הפר יום את
 הדברים האלה ויאמרו אל' אנשי המלחמה אשר בירושלים מי בכם מת דב' לנחת אל הכלבים
 האלה להראות כם גבורתו לכבוד מקדש ה' ועירו, ויתחדשו מהם ח'ק גבורים ויאלו אל'
 הכ' יום פתאום ויבו מהם ח' אלפים גבורים ויתרם הרחיקו מקרב לפור' ותודע גברת
 היהודים לרומיים ביום ההוא אשר כי היו עם מ' אלף אנשי מלחמה והיהודים ח'ק אש
 והרגו מהם בגבורה ח' אלפים ויתרם הבחורי' והיהודים לא נפל אל' ולא יכלו הרומיים עוד
 להקיץ בתוך מחנה היהודים בתרב כי התחזקו היהודים ביום ההוא ויחליצו הר מים לירות
 על היהודים מרחוק חצים ואבנים וכלי משחיתים ויאמרו אליהם היהודים בשו נא אלינו הלא
 אחס קראתם אותנו לנחת אליכם ועתה למה לא תקרבו אלינו אבל אחס מורים עלינו אבנים
 וחצים מרחוק הבלבים תחשבו כי נירא מיריית אבניםם וחליצם הלא אנשים אנחנו והטו
 חלונים להם אשר אחס בירחים מלפנינו כבדות העבדים מלפני חלוניהם כי ירדשו אחריהם
 חלוניהם בגלל יראת האדמות אשר בלכם ובגלל היותם נכנעים להם מראש וכעניהם
 עתלים נכח פצעי חלוניהם :

פרק שמונה ושמנים ויסי כרלות פיוסם כי ברם כל מחנהו מלפני היהודים
 ובי נסלו הרומיים לפני היהודים במסלה על מה ויעק
 על עמו וי' מר עליהם הלא כליתה הוא להם רומיים ואחרים וצושה כסיום הזה לטום מפני
 סיה דים הרעצים גם למאים ומאורים במלך אוי להם הרומיים אלה חלונים את תרפתתם
 כי ישמעו הגוים שסבשתם ולבדחתם בגבורתכם אשר תוסי עתה מפני היהודים המתים רבים
 יום יום ברעב ובצ' ובחוסר כל והלא לבדנו את האשם ולא נשאר להם כי אם העיר הזאת
 פלג' ולא נשאר להם עתה רק תפס ח' וכלי מלחמה אשר בידם והם מעם ואלפים מסי

השחר והלחם רבים וזה חן בוי ולא עם מסביב בל יעזרם ולאחזו כל הגוים מסביב הם לעזרתינו וטעה מה לכס אלה כי חנוכו מפניה' כאשר יעשו הנשרים מפני הנשרים אם היווד' הכיום הזה מתדבדים למות על ארצם ועל מקדש אלהים למה זה לא התנדבו גם אלה למות במלחמה עמם לעשות להם שם וגבורה * ויהי כיום הסוף ויתחזקו היהודים ויחזקו ויתחמלו ויתגברו וישבו על עיר ירושלים בגבורה אחרי הכוח הרומיים מכה גדולה ויול' פים לערוך את שני חילי החורנים השמאלים לרומיים או מכל הכלים השמאלים אשר הביאו צרומא ולהביא להם מזונות ולבנות להם דקים לנגח בהם עוד את חומת ירושלים ויחלו מנהיג העץ אשר לרומיים להביא המזונות במקום אשר צוה להם סיפוס ויעצום היהודים לעם ח עד העמוד קורות האילים בין החורנים ובאשר שלמו המלחמה ולא נשאר כי אם לחיות האילים בין חורניהם ולנגח הרומיים בסוחים מהיהודים ומבשרים זה לזה שלא נשאר עד גבור ביהודים כי לא ילאו לקראתם זה כמה * וילא אחת פרס את הבקר ויחשעו ג' שרי הפרשים לטור ויוחקו ושמעון מה יעשו על ככה ויאמר להם אלעזר אתם במלחמה האזרח הוא מלחמה שמה חילי העגלות אשר נלחמו ד' בחורי גבורים ילחמו וקייחם לכס שם בגבורתם ואני שמרתי לכם שער העיר * ועתה שמרו לי גם אתם השער והחנו לי ואלו חליהם עם הגבורים אשר אבהו מגבורי ואקנה לו גם חנו עם בגבורה * ויעזרו חן ושמעון לא לך חליהם וקייח לך שם בגבורה כי יעזרך חליהם המקדש וההיכל אשר בירושלים כך השמר לך פן חכם במלחמה מאוד ותלמד או תמות והיה לנו לחרסם ולבשרת * ויעם חליהם ויאמר חליהם כי יעזרו כי על דתך עבודה חבי עניי הכהן הגדול חכמה ולא חסיד העמוד לפי עתה רשעתי כי עדי ים לי מקום להקם האלהים מנכסי בעד רשעתי * ויבחר אלעזר ק' גבורים מגבוריו והוא עליהם ויהאזר וילא חליהם כרם עליו השחר בלילה הסוף וסביב חילי החורנים מדורות אש גדולות הבשריו והדליקו הרומיים העומדים עם להבדית מהם ק' חלילה וסם חומת חליהם גבורים מגבורי הרומיים וחרשים יודעי מלחמה עץ ופרז ואין מלה וחמשים חם זה היה ככ"ז יום לחודש כסליו בחודש החשני לבא סיפוס על ירושלים * ויהי כאלה אלעזר מירושלים עם ק' גבוריו וילך וידלג דלוג וסלך הוא וגבוריו וידלג פחאום על הרומים היושבים במקום קרוב למדורות האש להתחמם מקור חליהם ומהרומים שוכבים ומהם עומדים ויהי בהם היהודים כרעום מכת מרד ויחג ויבדן עד בלי השאיר אחד מהם ורבים מהם שרפו במדורות האש אשר שם ולא קורות האילים שרפו באש ולא נרזו האילים ולא קרניהם השחיתו עד בלי השאיר להם חמונה וחליי המזונות והדיוקים והחורנים והמשקולות והמכשיות והמכלים והשכלאות והכלים השחיתו באש באכנים עד בלי השאיר להם מעמד ואת החרשים היושבים במלכותו כלי המלחמה השחיתו' אשר שם נדדו חיים ושרפו אותם במדורות האש אשר שם לא נשאר מהם אחד * ויהי הבוקר אור וירא סיפוס מרחוק והנה עשן השרפה מהעצים והאש' השרפים עולה ובאש עשן הנשרים הנבאש' בשרפה הנאש' והסרתי' את המחנה ויין הוא וכל מחנהו נלחמו מה זה ועל מה זה * ואלעזר הסרין הגבור עם ק' גבוריו ונא חלק חלק כאשר יוכל שאלה מאת חלקי הכלים המהחיים הנשרפים ואף חם מהם ראש ראש מראשי החרשים הייתה בשרפה והכלים כהלל ותורה לה' לטהרם ולעגן ולחזק והיחול נגד הרומיים אהריהם ויבולו בשער ירושלים אשר מחזו ילאו ויקבלו יוחן ושמעון בכבוד ויקנו גם הם אז שם בגבורה * ויהי בעת ההיא ויקבלו מכל הגוים המונות רבים ויבאו על ירושלים לעזרה הרומיים מכל ממשלות הקיסריות אשר לרומי שהיה אז בחורף ההלילה והקיסר היה הספסילאטוס חבי סיפוס ויספר סיפוס לזקני הגוים אשר באו אליו לעזרתו את כל הקורות אותו בהלחמו על ירושלים ויגד להם את כל חוקי הגבורות שעשו היהודים נכחו ואין השחיתו גבוריו והשמידו שריו וכאבידו הנשיו והספו האד כי במלחמותיהם והשחיתו את כל כלי המהחיים ואת כל כלי המלחמה אשר היו חתי ופלאו האנשים הסם ויחמקו כל המונות הגוים מדבריו מאד מאד ויאמר חליהם ועוד יב ליהודים גבורים ושם עשו אחרי מלחמות נפלאות לא לכל לספר אחד מן האלף * הראיחם אחס זקני המונות הגוים בכל יומים ד' אנשים יעמדו נח עשרת אלפים וח"ק אדם וכלם גבורי מלחמה ולא יכלו המון העשרת האלפים והח"ה הגבורים ללכת את ד' האנשים הסם חיים או להרגם ומהם בחוס מכיס וכוונת' ומפילי' מהם חללי' לפניהם כהמיל ראשי הקטוח' הסלזכים בעשרים הסדים והסבדים כאשר קרה לנו עת ד' בחורים מבחורי ירושלים ויוסיפ

יסיפון פרק פח

עד המונות הגוים וקניניהם להפלא מדברי סיפוס על ככה מלך מלך. **כח** היה חזק
 פ סוס זקני המונות הגוים שצאו אליו אז לעזרתו ולשריו ובצוריו ועמו הבו לו עשה מה
 מה נעשה על זה ולא נהיה לחרפה ולבושת בשמוע שמעו כל ממלכות הארץ כי השומעים
 מרחוק הבחי מעירים את היהודים ובגבורתם לא יאמינו לדבר הזה כי יסיפון להם.
 ויעשו זקני המונות הגוים ויחמרו ו' או אס סוב בעיני אדונו ההם הרומיים יעשים וינעו
 מפני המלחמות שסבבו אחסם מהיהודים ועשה היתה להם לנוח ואחזקו הבאים עשה ואין
 יגיעו אחזקו נכסה אס נוכל להלכות במלחמה עמהם כי מה יסיו הם לעמוד לפני המון רב
 כהמונו. ושרי הרומיים אמרו לסיפוס לא תודה להם על ככה כי סיס פ יגון על יגונם
 ומכאוב על מכאוביו אשר יפלו גם הם חללי לפני היהודים והיה לו גם זה לקלון ואס אחזקו
 אשר נדע מולאיהם ומבולאיהם ודרכי מלחמתיהם לא נעמוד לפנייהם ואחזק מהם ירדוף אלף
 ממנו מה יעשו הם אשר לא בחנו אותם הלא ערכם יהיה לפנייהם כערך חזובי הקיר לפני
 אחי הלבנון. וקני המונות הגוים ההם אמרו לא כי נעלה עליהם ונלחם בהם ונקמה לנו
 שם בגבורה. ויפלטו זקני המונות הגוים ההם בלשם סיפוס מלך מלך ויתן להם רשיון לעלות
 על היהודים ולהלחם גם הם הם כי אמר חולי יפלו היהודים לפני המון ה הגוים האלה אשר
 יערכו אחס מלחמה בצלחי מגור מהם כי לא יכירו בגורחם והרומיים כי ילחמו בהם ילחמו
 בנחש ומגור. ויחשברו ההמונות גוים ההם שמונים אלף איש עשרה אלפים מקדוים ועשרים
 אלף מאשי ברעטניה וס' אלפים ארמיים ועשרה אלפים מאשי אפריקא ועשרה אלפים
 גבורים מאשי ברעטניה וס' אלפים מבני קדר ועשרה אלפים גבורים מגבורי פרס וכשדים
 ויחשבו בלשם החלבו ואין רומי אחד מהם וילכו במישור אשר משאת קצר יוחנן הגדול
 ויחלו להתגברות במלחמה ביהודים אשר על החומה ולהציב סולת ח עם כלי עץ מגנים עליהם
 להעלות בהם על החומה. ויאמר יוחנן שר הפרטים לשמעון ואלעזר חזביו היישיב בעיניהם
 אשר אלא אני ואחמיה בעובדי גלולים האלה ואראה להם גבורתי. ויאמר אליו שמעון שנים
 ממנו ילא אחד יעמוד על השער כי רבים הם ולא חוכל להם לבדך עם מחי מעט ויאמר
 אלעזר העלה הזאת נכונה ואני אלא עם יוחנן ויאמר אליהם שמעון אלו לכל אליהם ואלה
 המקדש וההיכל יתם בידכם ולא יפסו אחסם בעת הזאת לפי דרכיהם ומעט כס ויאל יוחנן
 ואלעזר עם אלף וח' מגבורי הפרטים ויכו בהמונות הגוים מזה חרב וזהג ואחזק מבקר
 יום המלחמה עד ערב והיה זה בחשעה לחדש שבח העשירי לבוא סיפוס על ירושלים ויפלו
 מהממנות הגוים ההם חמשים ושבס אלף וחמס מאות איש וילכו מהם חיים ששה אלפים
 שרם ואת היותר הצריחו ומהיהודים נפלו ביום ההוא ז' אלפים ואת הלויים הביאו
 הפרטים אל ירושלים לקברם פן יחללו בהן העו'ג' ויבואו יוחנן ואלעזר אל ירושלים עם
 גבוריהם בהלל וחודה לה' והנשארם הבדחם מהמונות הגוים ההם שבו אל מחנה סיפוס
 בכלימה וחרפה ובושת וקלון ויאמר אליהם סיפוס כן יאוח להיות נשפטים כי לא האמתה
 לרומיים ועשה קנו שם הממים מכה לחרפה וכו' ואחס הגורמים נבזים ונפלים היום הזה
 ויהי ממחרת ויקחו הפרטים את ששה אלפים השרים אשר לבדום חיים וינקרום עיין
 אחד ויד כל אחד מהם ושלחם אל מחנה סיפוס להיוחס לו לקלון ולחרפה ויהי בעת
 ההוא ויוען פ סוס עם שריו ובצוריו ועם בני עמו הרומיים ועם כל הגוים הנוספים עליהם
 לאחזק מה נעשה על ישראל ועל גבורתו כי כלו הגבורים ממלחמות הפרטים ויתן כל אחד
 משריו ענה למ סוס לפי שכלו על ככה איש אשר בחכמתו ליען וזהו ענה כלס בזוי לפני סיפוס
 ולא קבל ענה אחד מהם כי לא ישרה בעיניו ויאמר אליהם סיפוס כדצרים האלה נלחמו וזר
 הענה היעושה על ישראל מאחי וממנה לא אסור הבס ונזור אולי העיר הזאת בלא מלחמה כי
 מחייהם בלחם ואין מזון אחס ואולי הרעב יכלה אותם. גם אולי כי יראו אשר לא נתגבר
 אחזקו מלחמה עמם יגברו הם מלחמה איש ברעהו ויעשו הם בנפשה מה אשר נחפזו ויחזקו
 לעשות בהם. וחיסב ענה סיפוס בעיני כל העם ובעיני כל השרים ויזורו על העיר כמאוחז
 ויסגרו את דרכי העיר מסביב פן ילאו עליהם היהודים פתאים ויפקדו רומיים שומרים
 ביום ובלילה בכל מבואות העיר לכל ילא איש מהעיר לנקוב עש' לחיות בו ויחזק הרעב
 ביושבי ירושלים ובאנשי המלחמה מלך מלך ולולא החזק הרעב בירושלים לא הובקעה העיר
 ולא נלכדה לעולם כי גבורי ישראל משרים קלו ומאחרות גבור וימותו רבים מיושבי ירושלים
כח עד אשר רבים מהיהודים היו מנקשים מקום לקבור מחיהם ואין מקום לקברם מגו

אמיתו. גם רבים היו מתים ומושלכים במצולות העיר ואין להם קיבור כי אסכו הקבורים רבים מהיהודים היו משליכים את המתים אל הצינורות ועופלים הט עליהם בעודם חיים אמותו גם ורבים מהיהודים עוד היו כוללים ועופים להם קברים והם חיים ונכנסים בהם וסוככים גם יומים או שלש וישארו גם בלחץ קיבור ואין בוכה ומשאר ירושלים בלחץ קיבור ואין בלחץ הדמעה וידומו הקולות ויחרשו האנקות מפני כובד ערעב ומלאו כל רחובות ירושלים מתים מצות ומתוך בלחץ ארסן ואין קיבור ואין בוכה ואין מחיריד ורעות הרעב רבו מלמנות עד אשר נלחתי לספר רחם מאלף מהן. כראות סיכום את פגרי הנאמרים שמתו ברעב בירושלים והשליכים חיים אל גחל כדומן על פני האדמה ויבשל מביס מ'ד' ויירא מעינים ויפרש סיפורם את כפיו השמימה ויכרע על ברכיו ויאמר. ה' אלהי השמים והארץ אשר כך יאמרו ישראל נקי מן האשמה הזאת כי לא הפגתי לעשותם כי אני בלום מבקש מהם ולא רצו והם עשו את הרעה והמה חוטאים בנפשם ולא יחשב עלי מות היהודים האלה לעון :

פרק תשעה ושמונים

ובעת ההיא הלכו בני בלעל מיופתי ירושלים והלשנו את אמיתו הבקן בשקר ובכזב ויספרו לשמעון הכר מג' פרי הפריצים לאמר הנה אמיתו הבקן הגדול שהביאך אל העיר הזאת מבקש ללאת אל מהמה הרומיים ואחרי ידעת את חוקף הכמתו ועולם החבולותיו וכי הוא יודע את מצולות העיר והמקדש וההיכל כלם ומי יודע אם בחצי הלילה יביא רומיים אל העיר כי יחזיקו בידו וישמעני לעלות מקלח שומרי עברי העיר או מקלח שומרי החומה אשר ימלאו גם בהם חפצים ללאת אל הרומיים. וישלח שמעון הפריץ לקחת את אמיתו הבקן עם 'ד' בניו ולהביאם לפניו ויהי כי הלכו בני בלעל ואחרי הדמים לקחתו ויום אחד מצניו ויבא אל הרומיים ויבא אל יורק הבקן וילמד אמיתו הבקן עם שלשה בניו וכבדו אמיתו לפני שמעון ויחחקן לא כל אחד יסיה כי אם למחר להמיתו בסער יראה בנות בניו ויחזק לבו ולא הקשיב לתחנונו כי ראה הכלאים לשפית את אמיתו על הביא את שמעון לירושלים ולכן נפל אמיתו ביד שמעון ויבא לו רעה הנהם ב' וי' שמעון לאחיו הדמים ואחרי בלעל וילכו את אמיתו על החומה ובה הרומיים ויקרב אליו שמעון ויאמר אליו הנה אמיתו למח לא יילך הרומיים עמה מדי שוקק להמלט אליהם וידוע אמיתו ולא ענהו דבר כי ראה עוד להחחקן אליו ויחחקן עוד אמיתו אל שמעון הפריץ איש בלעל לעזבו לנשק לבניו לפני מותו וימחן שמעון הרשע ולא נתנו לנשקם וירם אז אמיתו את קולו בבכי ויאמר אל בניו בדברים האלה. בני אחי הכלאתי את בדולח הזה אל העיר הזאת וירושלים ולכן נחשתי גם אני לרואה כמוהו כי מדי היתה זאת לי ולכם כי מן היום ההוא אשר הבאתיו היה נאווה עלי משפט מות כי הבאתי פריץ ורואה צעיר ה' הקדושה על אשר אחרתי שאולי יהיה לעיר הזאת לעזרה והוא עשה בה רעות גדולות ויהפך לישראל לאכזר ויהי לנו למכשול ולמוקש ולא די לנו רואה אחד שהיה בקרבנו והוא יוחנן צהסוקי ברשעתו על אלעזר הפריץ הראשון אבל הבאתי אני בחסאתי את שמעון הרשע הזה ונוסף גם הוא על שונאיו וגללים בניו והיה לנו רואה אחר ממחרת בלכותינו ולאבדנו ולהשמידנו וגם אני לא הביאותיו אל העיר הזאת מאהבתי אותו כי כל הרהרים והסידים וכל העם ש'חיתי להביאו להיות לנו לעזרה הנה עם כל זה מחיב אני למשפט מות רע להחזירי לשלח להביאו לירושלים ועמה מה עשה הוא וכל העם שהיו חפצים כבש לו לעבדים ויך בהם הוא ורעיו הפריצים אלעזר ויוחנן כרזים ואחזנו הביאנו את שמעון איש הדמים הזה ואיש בלעל להתחזק בו להכניע את פריצי העיר שהיו אחנו והוא הוסיף לפרוץ פרץ על פני פרץ ורעה על רעה. ויחזק עוד אמיתו ויאמר עמה מה לי לדבר כך שמעון הרשע ואיש בלעל אשר חשעל רשע בכל אשר תפסו ובי חשעל דק כי ח'אחתי אני לכלאים ולעמו ולעיר הזאת אשר הביאותיך אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה ובגלל זה הדבר היה משפטי להסלק בלעלם כל אשר הביאותיך אל העיר הזאת להיוותך שר על עם ה' ואחרי איש דמים ובלעל ונאה היה לך שמעון להליל אותי ואת בני מדי הרשעים הפריצים המבקשים רחמינו כי להם הרעותי ולך הציבותי אבל לא יראה אליהנו לעונו משפט כי משפטי הוא לנפשו רב ידך על אשר הציבותיך לבא אל העיר הזו ואני על ככה חפאתי לאלהים. הו שמעון ע' לו היתה מהשכתי וענת לבני לבדו אל מחנה הרומיים הלא יכול הייתי על ככה וי' ח'אחתי מ'א' אליהם בנרם הביאותיך פס כי אז לא היית אהה מועל עלינו אמנם פסם ס'א' ח'אחתי נ'א' ח'אחתי

חסיפון פירק פט

מען ספרין למכפול ולחוקק אל' העיר סווא ונאמר לכל זקני העיר ויועצים פה אלה סמ
 שמעון יהיה לנו לעזרה כי נערש צריע מבייטנו ואחא נספכה לזר. אמרנו חולי חבלה חת
 יאולמים מהעיר והנה נוספת עממם לרואה בעיר. אמרנו כי חכרע עדת הפריצים ואחא
 נוספת עליהם לפקדן איש דמים. אמרנו כי חזיל נקיים מיד לויבים ואחא נספכה דמי נקיים
 יבים. אמרנו כי אחא נספכה חת המלחמות מהעיר ואחא נוספת מלחמות בחוך כלעיר
 הפריצים אשר היו אחנו מרס בואך פה היו הורגים הם יורגוני בסחר כי היו נכלמים ובזשים
 גם יראים מפני העם ואחא הרגה וכלית את גדולי העם ואחא גבוריה ציד רמה ועיניהם ומי
 החזיק ידי צריע הדומיים הלא אחא אשר כלית את גדולי העם כי הדומיים הכו מעט מחוץ
 לעיר ואחא הרביה להרבות חללים בישראל בקרב ירושלים וסיפוס היה מנבא ממנו לעשות
 פלוג כי חמל עלינו ועל מקדשנו ועל היכל ה' ועל בנינו ובנותינו וספנו וגשית ועל עיר אלהים
 ואחא מאמס לעשות פלוג בימנו וביניהם וספנו מלחמות ומדנים וסיפוס היה מלאה את
 עמו ומעיד בהם לבלתי יפלו יד בהיכל ה' ביום המלחמה עם יוחנן ואחא נספכה יד בהיכל
 ה' ותממלאו ותחשף בקרב דמים רבים וסיפוס הכר מעלינו ביום חג ה' לבלתי הלהם בני כי
 אמר לנו חבו תבינס לשלם ס ואחא חללת חג ה' ותכבה את אש החמיד בדם הנקי וכל העוון
 אשר עשית אחא איש הדמים ואיש הבליע: פלי סן נחשבות ומשפטי כאלו אני עשיתם בגלל
 אשר הביאוחיך אל העיר הלאה ועתה נקמה היא מאת ה' עלי ונקמה הרג ואכדון החול על
 פיבתי כי מיד' ארד ביוגן פאולה על אשר כל הרעה הלאה אשר נעשה בעיר הקודש מידך
 מדיי היתה זאת אשר ברוב חולאי אספתי אויך אל העיר הלאה ותחשף דם נקי לרוב בחוסר
 ולא חמלת. ועתה שמעון איש הדמים כי מהרגני בסרס חרואינה עיני את שריפת היכל ה'
 ייסיב בעיני מאד. אמנס רואה ואיש הדמים מה לך להמית את בני לעיני ולא חמול על
 חוגה ש' בתי ומי יתן וכאשר לא אראה את שריפת היכל ה' כן לא אראה את דמי בני לעיני
 נספכים ארצה אבל מה יש בידי לעשות וה' נחמי בידי ערין ורשע אשר לא אוכל קום ממפלתי
 אשר הפלתי. ואנחנו זקני ירושלים נעביר זה חטבנו את יוחנן כי היה משחית זקנים ולא
 היה מהדר פני בעלי שובה ואם ידו לא היתה פגט בנערים ובחורים ואחא הנך מאבד
 זקנים ומכלם בחורים ואת גדולים נחשית ותכרית ועל קנים לא חמול. ויוחנן ברנחו את
 זקני העיר סיה מקוקן קיטם ומחלל עליהם ומכבדם כבוד גדול בקרבם וסקיטות סיו לו
 זמירות ואחא ברנחך זקנים עם בחורים חגון בנגינות ותזמר בזמירות בגלל וכוור. וברנחך
 אבות עם בנים ובנים עם אבות חרע בקול פוסר ומרועה בהיחול ואחוק. אחרי כן דבר אחתי
 סכהן אל עבד שמעון הפקדן אשר היה סחרב בידו לסרוב את אחתי והגרנן לפניו לכרות
 את ראשי בניו. ויאמר אליו אחתי מהר ועשה את בזירת שמעון אדוניך וכן בנרנן את הבנים
 לעיני אביהם ואשמע את קול אכזריות מכותך בבני ואני פולח לך על כל זה כי כהאשר
 אשמע אני את אשר אשמע ואראה את אשר אראה מזה בבלתי ראוניך כן אחא המכה והסורב
 בנתי ראוניך חכם ובלתי ראוניך סחרב ומי יתן ויניחך שמעון הפקדן וסרואה הידול לנסחמי
 לנפח את בני ולחבסקם בעודני חי והם חיים. ועתה אחא העבד יגדל נא חסדן עמדי אשר
 את המיתני אחרי בני אל נא ספריד את נבלתם מעל נבלתי למען תכסה נבלתי את נבלותיהם
 ואנן עליהם משוף כשמים כי יאכלו עופות השמים את נבלתי מעל נבלותיהם ולא יאכלו את
 נבלות בני כי יסריתו מדי אוכלם את נבלתי ולא יאבו לאכלם ואולי יתנו לקבורה. ועשה
 ידנך להסיל פי ולשוני על פני בני בהשליך נבלתי על נבלותיהם ואחבסק ואחבסק ואני
 מח אחר אשר לא יתנו סאויב לנשקם וסם חיים ואני חי. וראה איך תעשה בענין שלא יסריד
 את נבלתי שמעון סאכור מעל נבלות בני וזו ה' אמלא חן בעיניך ואם יראה שמעון הרואה
 לספריד את פגרינו לא יוכל לספריד את נשמותינו כי אחרי אשר אקבל משפטי זה על ידי
 שמעון סאכור בעולמי זה סנה אבמת ולא אפחד כי חשונת ה' תסיה לנשמותי בעולם אור
 סחיים. וישאו בני את קולם ויבכו בני גדול כשמעס את דבריו וישף גם סוא עממה מאד
 מאד וישן עוד ויאמר לבניו סיו בני למה סכבו ולמה ירע לבבכם רב לו לבכות כי סם
 יסיל סכבי לו לכס בני לפני ואחא סם סמארים עיני ואני אבוא סחריכם לפי חילותי וסיה
 חבו לי מעט ואשיגה אהכם כי נפשות סוקנים סמסרנה לרנן ולעלות לעולם לאור סחיים
 יסר נפשות סחורים כי נפשות סחורים עם סמסרנה מניין סנה יכבדו ככבוד סחורם וסיה
 ספר סנה סמסרנים ו כי לא יציע קן לספרד מעט נפכט ואמנס נפשות סוקנים קיים

מאד כי חקקה מה המערה לפני מהגוף ולכן אם חלבו לפני חני חשיבה כי חרין יתא
 מהם. ומה אין לאל ידי לעשות דבר כי נתנו ה' בידי לא אוכל קום הם ידי האבר הזה אשר
 לא יחוס עד ש'בתי ולא ירחם על בחורות כם וילדותיהם ולאם בני אם כח בחורים לבת
 וממני חדל מה הבחורות והילדות אלהין בעצמי ובנפשי כי חשיו אהבם ונפשי חזק בנפשותיהם
 וגאור יחד כלנו באור החיים את ה' אלהינו. ואם לא אוכל אהב לשבוע מראות פניהם ולא
 ארוסין עוד לראותם עד שולם שמה השבעה בהקין חמומהם כי עין בעין אראה בעינים
 בשמותיהם וחראו גם אהב בעינים נפשי. רחמי לא בני ולבו ומלאהם לנו מלין ומקנחם אוטו
 לאורך ימים ומי יתן והלכתי חני לפניכם והכירותיו הקנחתי לי ולכם והאלהים יודע כי בכל
 מאורד חספתי ללכת לפניכם להקין את המלין והאבר לא ראה בזה ומה יש עוד ב'די לעשות
 וענה בני אם חלבו לא לפני בדרך האמת ובאהב למלון החיים הסס חשיו המלין ההוא יתא
 לבס מקום למלון סובב החפכים ולא יתעבו אהבם כי אהב לדיקים ולא חספיהם לה' נמוני.
 ואם חני הם יתעבוי לוי רוע מעשי על אשר הבאתי את שמעון הרואה אל עיר ה' הקדושה
 הזאת והרע לה עד בלי די ומעשיו הרעים כלם גם עלי נחשבים כהשגם עלי כי הביאור
 פה לעמא ברעשו ולחל קדשי ה'. אהב בני אל חממה על מקרה זה שיקרה להם עם בני
 לי ולכם כי לא חדשה ה' את זאת בשולם ובכר נעשה זאת מלפנים בימי הכהנים החשמונאים
 ברעפת אפסיוכם הרעש אשר הרגו בחורים מבחורי ישראל לפני אהבם וילבו ויכינו מק
 מלון להם ולאהבם באור החיים את ה' אלהינו והאשה הזאת היא מנה הנדקה והחסידיה אשר
 שלחה ה' בניה לפניו בשמחה ובפז לבב ואחרי כן הלכה היא אחריהן ואמנם היא זכרה ויח
 לה חד מלח ה' כי היתה מהבזק ומנשקת כל אחד ואחד מבניה פרס יומה וגם כל אחד מהם
 היה מהבזק ומנשק את אחיו פרס יומה ויומתי כלם על עם ה' ועל בריהו ועל חורבן ואהב
 רואה ושמחה ונחה ואח"כ הלכה היא אחרי בניה אל האור הגדול ברוב שמחה ועליה אמר
 המשורר את הבנים שמחה. והמה נהרגו באכזריות מלך הקדול היומי ואהבם עם זה היה לבס
 רשיון ממנו לנשק ולהבזק זה את זה ולנשק את אהב פרס מוחם אהבם אהבנו ונרגים באכזריות
 שמעון הרואה אשר יכונה בשם ישראל וברית אברהם בבשרו ולא יתנו השב רוחנו ולא
 יתפשמנו לנשק זה את זה פרס מוחנו ומי יתן בניו ויבינו גם אהבנו אתי ואהבם במלון אהב
 עמיהם כי מלון נכבד הוא מלונם כי מתו כלם העם והבנים בדרך ובחסידות. ואם אהבנו
 לא נוכל להביע למעלהם לבא אליהם אל מלונם הנה לא יהיה שפלים מהם כי יהיה שגרים להם
 אשר גם אהבנו בחומותינו ובעינותינו נמות ועל חורבן ה' ובריתו נשפם במשפט מות ואבר רשע
 בלתי חומל יעצב בנו. לכו נחמו נחמו בני ויקורי ומחמדי עיני מהדור נא ולכו ובואו אל מלוננו
 נכרח מעדת הפרזים השפלים אליהם פן נכפה בשמותינו בשולם והיה בלכתכם בדרך יפגש
 אהבם יתנחם בן שאל מלך ישראל וישאלכם על אודותיו הנדוד לו האמת והוא יותן הנתיב
 והנחשב לה' ולדוד בן ישי והנה הוא נהרג בבתי הגבוע לפני אביו עלי' ועל עמו כמו שקרה
 לבס וכי יפגשכם וישאלכם בעבור עם ה' ואמרתם ליהונתן בן שאל את אשר אומר חני לשאל
 אביו כי יפגשני וישאלני על ככה אמר אליו כדברים האלה ידוע חדי שאל הראש למלכי
 ישראל ויהיה כי העם אשר ידעה כי נבקעו מי יס סוף מלפניהם בימי משה רועם ופגעו ב
 סוף העם אשר רדפו אחריהם וירדו במולותיו כמו אהב בגללם והשתקם אשר ממעל הרעים
 להם מן האבר והאבר אשר מתחת צורים הוציאו להם מים לשתות להיות להם לחם
 וירועים להאמנים משה ואהרן עמיהם ויכסו בענני שמים למען לא יכסו בהם אויביהם
 וידום השמש בגשון בימי יוהשע לעבד בו בלתי מגור ופחד האויב ובלתי נער וסער הנה
 הם היום וזה נבזים בשערת רעות הפרזים החפאים והרשעים והמרים ב' המחזיקים
 בדיהם והנה אלעזר עם כרתי יתפלים יארכו נפשו ויוחנן הגלילי עם פריזי גליל ויהי זה
 יתחיתו ויתרבו לדיקים וחסידיהם ושמעון עם גדודי אדום שהיו עבדיו ושמידו ויכחדו גם
 רעהם בירושלים וכן מאמרן לדיקים שהלכו לפניכם ולפני ויבחרו מות מחיים על עם ה'
 ועל מקדשו בלתי היוותם לחרפה בשומחת האויבים לה' ולעמו. גם כה מאמרן לדיקים
 שמתו בימי מתחיהו בן יוחנן כהן גדול החשמונאי על שלא ראו להלחם בשבט דש כי שצטן
 אים בגליל והדמים ויוחנן המלח והרואה אלעזר הפרזין לא די להם כי בשבת יעשו מלומות
 בני ועלים להלחם אים בלחי אכל שבת הרגו לכהני ה' בחורן סיכלו ועל מוצה קדשו. ואם
 ששע יפגעו האלים האלים יכירו יתא מאד על כי מעל שמעון בעם ה' ונכרסם יתא

חסידות פרק פח

עיר הקודש משה ובעתו **הרף היל**. ולא עשה כן יצאנו אל הכבוד ונשנו למות בלתי שם קדש ה' להרוס וסב מעשה ויכירו ממעשה דקס הו' סגלל ויכירו ממלך היל ה' עיר הקודש משה בהרפה וחרבן כי יכירו קבל עליו ללכת בשבי ובגולה הוא וביטו למען אשר לא ישלחו הכהנים יד בירושלים ודקדקו החזקין צולתו וימך שבעתו ויאמץ לבו נכח חרון אף ה' ולא אבה להכעו לפניו עד ש שחח היל ה' בגללו וילך בשבי וישחמו הכהנים בניו לפניו ולא עיניו עורו וכו' ויכירו בגולה והגדל צרם דקדקו מלאת יכירו ועשה בני אמי הכהן הניכס אחשבו כי רשעו ורתי קטנים מלתי דקדקו ומלתי יכירו כי דקדקו אחרי מות בניו היו ימיו בהרפה ובקטן ואמי סוף יחד עמכם ולזה ירוחם לבבי ולבבכם וילך כהנים אשר רחם על דקדקו ויכללו ויכבדו אחרי אשר שחם בניו עור את עיניו **אלה סב** היה למות גם הוא עם בניו יחד ולא לחיות אחרים אך ירעו רחם עליו ולא המיתו כי אז חסידים נכחו מעלי יבניו. אחרי כן אמר אחמי הכהן לעד המכה אשר הוא מנץ לשמרון האכזר הוי מכה מחר נא והכני בעוד בני הנעמיים לפני סרס ימותו ואחרי כן מסר והכה גם אל בני עיר סדום וסמית ואולי נמותה יחד ארבעתנו כי טוב לנו למות מראות את עיר ה' ומקדשו כמו בית משכן והמונה נשחם בקרבה. וישעק עוד אחמי הכהן אל ה' ויאמר אלה ה' המגב השוכן במרום שמים נא לשמרון כמעשהו אלה האל הגדול והטורף אל נא חמית שמעון הפרץ והרואה בקרב עם מרשית כי אם בדד וגב: יהיה מונו כמות המרעים ונחשו ונכחל המיתו למען לא יודע על חסאיו לפניך וישוב אלך סרס מותו ומקבלו כי דרך לקבל שמים כי הוא בלתי נאות לחסודו והוא מוסף אשר בחסוד אבד טובה הרבה מזה קדש ומחלוקת האלוד והשחית והכד ד' דיקדק והשחית לכן למען הראות משפסוף האלון בו הכשילו וילכד בקף אייביו ובקף מבקשו נפשו הוא יאשמו ובניו ובנותיו וכל בני משפחתו ואנשי ארבתו עמו. ואל חתן לנפשו גורל עם עם ה' ולא יהיה לו חלק לא עם דיקדק וחסידך בהיכל מקדשך כי לא יאות לו זה. ולא עם הרשעים השבים אלך וחסא שנים כי חסא והחפא וכבר ברית שמענו והיא ברית משיך על חמתי ישראל בכל דור ודור ועל פי כהני עבד ה' היכלך שמענו וחת הברית אומרת אשר חסא לה' וסחסיא את ישראל לא יראה יס ולא ילך לעולם בארץ החיים כי רשעו היא למשלה נפשו ולא יתן אל לבו לשב אל ה' סרס מותו ובעונו ובחסאיו ימות ולא יודע לה' על רשעו ועל זדונו ועל חסאיו. ושמעון האכזר היה בעשר עמך נדע כי חסא והחפא את ישראל עד להשחית לכן יהיה משפסו מלפניך כי יראה את אשמו ולא בניו ולא בניו בידו טוביהם. ואחרי כן ימות מותו חסוד גם ימות במיתא אכזרים יפגעו בו וינחיתו ועודו חי ומדי התנחמו ידלו עיניו בלות ביתו ובניו ובני משפחתו ואנשי ארבתו הולכים לשבי ולגולה ויכיר את משפסו מאתך ולא ידע דיקדק עליו ולא יתחם פעלך על נפשו והיה לאלה ולקללה לכל רואיו וידע שמעון כי גורלי טוב וגורלו אשר אני נאסף עם בני אלה ואל נראה חרבן בית מקדשך והוא ימות כגב דבאבון נפשי לבדו והכרת חכמה נפשו ולא יהיה לה חלק באור החיים וסיפועה להשחית הנשמות. ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר עוד אחמי הכהן אל העבד אשר לשמעון המכה ורואה ממנו לבל אשר יעש להמיתו אמלא חן בעיניך כי סהרג את בני בלתי מחר נא והכני בו בעוד אל דמי בני על ברזל השלח ההוא ובסרס יחרבו ממנו למען יתעבר דמי בדמי בני ויהיה זה לי לנכתי חרופה ולנשחתי מנוח. והכני נא נכח הרומים כי הם ינקמו נקמת דמי ונקמת דמי בני מאת שמעון האכזר ויהיו לי לעדים אשר שמעון הרשע יודע להם עלי במעשהו כי סייתי להם לאובד. ומי יתנו בחסלה וסייתי לאויב לשמעון איש הבליעל ואיש הדמים כאשר סייתי אויב לרומים ולהם סייתי אויב כאשר סייתי אויב לו. ומי יתן ולחמתי בראשונה בשמעון האכזר כהלחמי ברומים וסייתי משבית ומשמיד אכזריות שמעון הפרץ והרואה מעם ה'. ויהי אחרי דברו את הדברי האלה אמר בהחיותו לפני אל עדי ברוך שמו בדברי הא. ס. אלה אלה השמי האל הגדול הגבור והטורף והשגב שוק מרום מרבו סחם נא את עיני משפסוף ואלה וספס בני ובני שמעון הפרץ והרואה אשר גדלש רעמו בעמד בסרגו את חסידו עם נחלקי חסאיו לירא את שמך וישפוך את דמיו בהיכל קדשך ומחלוקת יוכיחםו בחוכמות רעה ונלסא כמעשו ומחר בזה ואל חסא למען הרגת דיקדק כי משפסוף נכח את חסא. ויהי ככלותו אחמי הכהן לדבר את כל הדברי האלה וילך שמעון האכזר אל הכהני ד' פכרי' מפריו ויפגעו ב' מהם ובלגם ב' אמי וימית' לפני

והספיקו לה' שבע בלתי ספק אלהים וימח גס הוא עם בניו ויחמרו לה' שנים עם דם אלהים יחד ויהיו נלחם אחד. ויכן עבד שמעון הכהן אשר הוא ה' לו לחמך ולכני משחית ויקח את נבלת אחי הכהן וישליכנה על נבלת בניו כאשר בקש מחמו וכאשר החמך לו בעדו מי והיו נבלת אחי ונבלת ג' בניו מישלכות על החומה. ויזו שמעון האביר ויהרגו את אחיה הכהן הגדול אשר היה ממשהחת הכהנים היקרי' והנעמי' אשר בירושל' וישלכו את נבלתו על נבלת אחי ובניו הכהנים. ובעת ההיא נהרג ארספיוס הסופר לחמך ישראל וגם הוא היה מבני השושים אשר בירושלים. ויזו שמעון ויהרגוהו במקום שמעון אחי הכהן הגדול ויספה גם הוא אז בחמך שמעון האביר הבחתי חמל ולבו כאלץ בקשו. וימית עוד שמעון הרואה י' דיקוי' מבני משפחתו על אשר נעקו על מות הסופר ארספיוס אשר היה ראש להם. ויהי בהכות שמעון הכהן את הלדיקים האלה ויעברו הששים עשירים שושים מגדולי ירושלים ומשובי שושי ויראו איך הכה שמעון הרואה את הלדיקים האלה ונבלתו ונחפו ונחמסו רעדה וחיל כילדה ויאמרו ה' אל רעבו עד מתי ירצה האל ברעת שמעון הכהן הרואה הזה ויראה את אשר הוא עושה לעם ה' במקום הזה במקום הקודש ויחפה ולא ידרוש דמי הלדיק' והספיקו' מעמו וינקום וקמחם ממנו. וישמע הדבר הזה למקלח הספיק' ויגדל לשמעון האביר ויזו לעבדיו ויחפשו וימיתוהו גם המה ביום ההוא ויהיו המהים על כה מ"ב כלם חכמים וכלם נבונים וכלם שושים וכלם מיקריי המשפחות היקרות אשר בירושל'. ואחרי אלה עברו י"א השנים מגדולי ירושל' ומשושים ויראו את רעת שמעון האביר אשר הרג מ"ב ה' הלדיקים על לא חמם בכפיהם. וישאו עיניהם אל מרום השמים ויאמרו ה' אלוי ישראל עד מתי תאריך איך לעוברי רעוק. ויגדל הדבר לשמעון ויזו ויחפשו ויכס הוא בידו לפי הרב. וירא אלעזר בן ענני הכהן הכהן כי רבה רעתה הספיק' ויחן ושמעון הכהן הכהן העיר הקדושה ובי שמעון האביר השמיד וכלם את החסידים והלדיקים מן העיר ואין עוד מקום ויחפשו את חומת המלודה אשר בירושל' עם אנשי וילך אליו וישב בה למחנה וירא יהודה שר האלף אשר בעיר ירושל' שומר המגדל את אשר עשה שמעון הכהן הלדיק העיר. ויעל על ראש החומה וינעק אל הרומיים לבא אליו חלו ויזלו את יתר הפלטים הנשארת בירושל' מרעת שמעון ויוחן וימלא יהודה אליהם עם אלף אנשים אשר אחו ולא האמינו הרומיי' אל דברי יהודה שר האלף כי חשבו אשר בערמה דבר להם ככה ולא ידעו כי בחוס לבבו יבאמוהו נעק אליהם ולא בלו הרומיי' לעזרת יהודה ולעזרת אנשיו ולא פנו אליהם ויזו שמעון האביר ו הרגו את יהודה שר האלף ואת אנשיו האלף וישליכו את פגריהם עם פגרי אחיהם הלדיק' אל מחוץ לחומה נכח הרומיי'. ויקרא שמעון הכהן האביר אל שרי הרומיי' ויאמר אליהם הנה יהודי' אשר בקשו לנאח אליהם קחו לכם את פגריהם ויהיו לכם לעבדי' ועזרו להם אם תוכלו להחיות' או עזרו לנשואים בעיר מ"ה אם תוכלו למלכם מידיו :

פרק תשעים

וגוריון הכהן אבי יוסף הכהן הכותב הספר הזה לישראל להיות להם לעדות ולמזכרת היה בעת ההיא חסיד בנחמסיו ובכבלי ברזל במגדל א' ממגדלי ירושל' והוא זקן בא בימי' בן מאה וי' שנים ואין בל' חלו אל המגדל ואין יונה ובעת ההיא בא יוסף בן מל' הקומה מרחוק ובה המגדל אשר בו היה אביו גוריון הכהן אסור אז שמה וישב מעט אל החומה לדעת את שלום אביו ומס יעשה בו. ויעבור יוסף קרוב לחומת המגדל והוא ועיניו צופות אל המגדל אשר היה בו אביו אסור שמה חלו יראה פני אביו בעד חלונות המגדל או בעד מקומות ירות החלום אשר היו במגדל וינחמו וידבר אל לבו ויודיעהו אשר הוא חי. ומדי עברו והוא נפס למעלה אל המגדל ההוא וישליכו עליו הפגרים אביו ידים ותבואהו אכן יד גדולה על ראש ותכבו ויפול לארץ מעל מרכבתו. והפגרים ראו כי נפל יוסף מעל המרכבה וראו לרדה אליו. וידעו הדבר לפיכך וימחר פיהם ויזו את גבוריו ללכת אליו להצילו בפרס ישיבו אותו הפגרים וייעזו הרומיים האשר היה אותם פיהם וילכו אליו ויקטלוהו ויחזיקוהו וינשלוהו. לאסר ויבגורו ממעל ומכביב במבניהם מפני החלום האבנים אשר היו יורים עליו הפגרים מעל החומה ויזלוהו הרומיי' ולא מה. והפגרי' ברוצים ללכוד את יוסף כי נפל הריעו מרועה גדולה. ואם יוסף היהם אז בה שמונים וחמשה שני' יהיה יושבות בבית שמעון האביר אשר היה קרוב למגדל אסורם בבניו כבליים כי לא יטעם לנאח מן הבית. והמשפט אם קל הכרעה והם יוסף עם הרעש

והשאל מה קול תרועה האלה באזני בשם יוסף ויגדלו לה לאמר אשר על כהן יוסף יצא
 סגור כי ילאו ללכדו על אשר הוכה ונפל מעל המרכבה וחקן חם יוסף בן גוריון ומהל מן
 היות אשר היתה בו חבורה ותעל על החומה כאלו היא בת יד שנה וחמש את שני ידיה
 פ' ראשה ותפרע את ראשה ותערתה לבנות בשלג מתולתלות עד אורה ותשא את קולו
 בכי ונחי וקול מר . ותאמר נדל כל צומציה כדברים האלה עד זאת כרעה הביע חולתו
 וזה היתה תקותי אשר קיימי לחיות אחרי מות בני יוסף מאור עיני וימת המאור הגדול לי ולא
 לזכה לראותו ולקברו . והלא תוהלת ותקוית היתה כי הוא יקברני ובשביתי יוכלכלני ועל צערי
 וחבלי אשר ראיתי בני משפחתי נשמדו ונשחתו על ידי הסרטים אמרתי זה ינחמני ועתה מה
 חיה ואין ממחם לי מכל בנים אשר ילדתי כי השחיתו לי הברכים והאויבים לה' בין הסרטי
 ויבנים י"ח בנים ומתי עוד לי נשמת רק לשאל המות כי לא אהפך עוד בחיים . ואיכסם
 חובל להנה את אשר ארצה כי מה בני ואין לאל ידי לקברו מי יתן שאלתי ואמרתה ברגע כי
 לא תפלת להיום אחרי מות בני יוסף ומי יתן ואמרתה פחה עמו ואכסנו בבגדי אשר על
 צערי כאשר יכסה בגד ה' לפני בני אדם וסינו אני והוא ש כבים יחד כאשר יסבב הוא
 ותעל עוד אם יוסף על החומה עד אשר באה אל המגדל ותשרות כפיה השמימה ותאמר בקול
 גדול וצור ותגדיל לעקבה ותמר נפחד מאד והיא לונקת מרה וקוראת ולומרת בני
 יוסף בני בני פחד רחמי בני איכה דבר נא על לבי גנחמני והפריטי' השומע' לה היו שומעים
 ומלצנים עליה והמה עומדים על החומה . והרומי' אשר מלמסה מחון לחומה כשמעם
 את קולה ויגד להם יוסף כי היא אמו בכו לקולה ויחללו על מרידות לבם וגם יהודים אשר
 בירושל' בלמדי הסרטים בכו לקול מאד מאד רק כי היו מפחדים את דברים פן ילאו להשי
 פמשון האמר . ותאמר חם יוסף לפרטים אשר אלה על החומה למה זה לא תהרגו אותו הלא
 אני ילדתי את יוסף בני אשר הרגתם אותו והלא אני היקרתיו משני שדי אלה והלא אני
 גדלתינו ורביתינו וספחתינו . ואחם אויבי ה' כליתם אותו עם שער דירקו ה' ועתה למה זה
 תחיותי ולא תמיתני בשום ה' בני וביניהם אשר הרגתם על לא חמם את בני . וכשמוע
 הסרטי' עוד את דבריה לענו עליה וישע את פתם דבריה המשביע לשמות החכמים בשוכב
 תחתיה את פני אור החיים להתול וחזק . והוכח עוד לבכות עד כדו לחולה כל מחנה הרומי'
 ורבים מהיהודי' החסדי' היותר' ברש' בכו לקולה כי שמעו את דבריה ובי נחמו אל לבם
 אחרי חכמת' . ויוסף הכהן בן גוריון ככהן היה שומע את קול דברי אמו בדברה אל הסרטים
 בקול גדול והוא למסה בלחן חן למחנה עדה . ויהי בשמעו את קולה והיא עוד על החומה
 ויחלחן ויחלחן ויקרב עוד אל החומה ובכרי הרומי' סובב' עליו במגניהם מסתירים אותו
 לכסותו פן יגע בני און חן מל החומה . ויען יוסף ויאמר לאמו אל תירא אני כי נמלתי
 מידי הסרטי' ולא נחמני ה' בידים אבל מי יתן מותי היום הזה בסרם ארצה שריפת היכל
 ה' ואבדן עמי כי הנפשות אשר בקרבנו הלא הן נחשבות כחסידי' אשר במשמר וכאשר תלונה
 בגוינתו בהסכמת פכענו ורצון שכלנו אל מקום מלון הנשמה הנשאלת לחפשי תלא אזי תלאני
 מפלה לאורה ותאורנה באור החי' את ה' אלהיו והיועטי' הרעי' אשר לא מיטעי' לך
 אחי הקדושה לשגוע בצנאך ולהמית את נפשך בידך כי היו אומרי' לך אשר הרשון נתון
 לך להפיל את נפשך מעל החומה לארץ למות שמעתי דבריה' ושמעתי תשובתך אליה' וידעתי
 בסרם שמעי כי זאת תהיה תשובתך ותלילה לאם יוסף ולאשת גוריון מלכה בעלת רעשים ולס
 אחי סבלי נא את ענת הסרטי' כאשר חובל סבול וסכעני להם ואל תלחמי עם מקרי הזמן
 אשר לא חובלי לבסלם והמה יאגדו ואחמנו נעמוד :

פרק אחד ותשעים

כיום ההוא ילאו אשמים עם נשיהם וביניהם וספס מירושלים
 כי נצרו על אנשי משמרת הסרטים אשר בשער העיר
 ויסתחו את השער וילאו מהעיר ויצאו אל מחנה הרומיים כי לא יכלו לסבול עוד הרעב עם
 רעה הפריטים והמה היו בעלי חמנה ומעלה בירושלים ויכרים יוסף הכהן ובי ילאו מירושלים
 ויפמדו על דם נפשו חמל עליהם סיפוס ובריו מאד מאד אף כי העיד עליהם יוסף אשר
 נה מגדולי ירושלים ומשועיה ויקבלם פנים ובריו וינחם ויחם להם מחיה ומזון ומאכל
 ומשנה ורבים מהם לא יכלו לפתוח פיהם לאכול כי כחשו לחיים מרוב ימי הרעב ובצוא
 אל קברם הלא היו מחים ויילדים הקפני בראותם את הלאם היו נושפין עליו ונשפין אותו
 בציניהם ולא יכלו לשחק בה וינישו ומתי נחם נשיהם וידם סיפוס כי הנה מחים בלגלם